Icoana Maicii Domnului Axion Estin

(11 iunie şi pe 13 iulie)

Icoana Maicii Domnului numită "Axion estin", ceea ce înseamnă "Vrednică eşti", este una dintre cele mai renumite şi iubite icoane din Biserica ortodoxă. Icoana este păstrată în Biserica Protaton, biserica centrală din Careia şi cea mai veche din întreg Sfântul Munte Athos. Această icoană este legată de o minune petrecută în chilia unui călugăr, numită astăzi "Chilia Axion estin". Icoana Maicii Domnului Axion Estin este prăznuită pe 11 iunie şi pe 13 iulie.

Index

Acatist la icoana Maicii Domnului Axion Estin din Biserica Protaton

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Comoara laudelor îngereşti, stâlpul cel de foc al drepţilor, mărirea neîncetată a glasurilor cereşti, oglinda Adâncului nevăzut, cum voi îndrăzni eu, cel cu minte pământească şi împovărată de multe griji lumeşti, a-ţi aduce cântare de laudă, de nu mă vei înţelepţi tu, Stăpână, ceea ce ai născut pe Cel căruia îngerii Îi cântă neîncetat: ***Aliluia !***

Icosul 1

Cântarea cea îngerească nouă ni s-a dăruit pe pământ, ca să ne ostenim a-ţi ţese din lumina cuvintelor cântări de cinstire, pentru care să ne bucurăm de acoperământul rugăciunii tale, cântându-ţi:
Bucură-te, înălţime neajunsă a laudelor îngereşti;
Bucură-te, odihna inimilor tulburate de ispite;
Bucură-te, bună auzire celor din întunericul păcatului;
Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor tulburaţi;
Bucură-te, frumuseţe neîncăpută în mărgăritarul unui gând;
Bucură-te, că încununezi osteneala celor ce te cinstesc;
Bucură-te, că opreşti valurile greu de purtat ale păcatelor;
Bucură-te, făclie a cântărilor dumnezeieşti;
Bucură-te, vederea celor mai presus de gând;
Bucură-te, crin al laudelor nesfârşite;
Bucură-te, tăcerea cea limpede a rugătorilor;
Bucură-te, limpede ascultare a celor necăjiţi;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea în-gerilor şi oamenilor!

Condacul 2
Venit-a Sfântul Arhanghel Gavriil la ucenicul cel ascultător şi l-a învăţat pe el taina cântării tale celei prea minunate, de care se înfricoşează toţi cei ce cântă Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 2
Cu mărgăritarele rugăciunilor tale împleteşte nouă cunună prea slăvită prin care să împodobim icoana ta cea de minuni izvorâtoare cu laude ca acestea:
Bucură-te, laudă fără de sfârşit a iubitorilor de rugăciune;
Bucură-te, bogăţie neîmpuţinată a celor săraci cu duhul;
Bucură-te, izvor nesecat de milostivire pentru cei smeriţi;
Bucură-te, ploaie de înţelepciune pentru cei însetaţi de mântuire;
Bucură-te, soare mult veselitor pentru cei iubitori de lumina Duhului;
Bucură-te, cântec neîncetat pentru iubitorii de taine cereşti;
Bucură-te, odihna sufletelor tulburate de ispite;
Bucură-te, buna auzire celor cufundaţi în tăcere;
Bucură-te, luminarea celor cuprinşi de nedumerire;
Bucură-te, înţelepţirea tainică a iubitorilor de feciorie;
Bucură-te, oglinda Împărăţiei veşnice a Luminii;
Bucură-te, cărarea celor ce se grăbesc spre izvoarele cereşti;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 3
În chip de pelerin îngerul s-a arătat ucenicului rugător şi taina rugăciunii Maicii Domnului i-a descoperit, ca oamenii şi îngerii, cu o gură şi o inimă să cânte: ***Aliluia!***

Icosul 3
Pe lespedea inimii mai vârtos decât pe piatră a scris Arhanghelul rugăciunea cea către Maica Luminii, iar noi ne grăbim a scrie pe piatra inimilor noastre cuvinte de laudă ca acestea:
Bucură-te, mângâierea celor lipsiţi de ajutor;
Bucură-te, condei ce scrii nouă taina rugăciunii;
Bucură-te, carte întru care S-a scris Cuvântul Tatălui;
Bucură-te, templu întru care S-a odihnit slava Duhului;
Bucură-te, munte înalt neajuns de minte omenească;
Bucură-te, mare a rugăciunii înfricoşătoare ochilor îngereşti;
Bucură-te, izvor de smerenie pentru cei râvnitori;
Bucură-te, încununarea celor ce se ostenesc pentru adevăr;

Bucură-te, chemarea celor încurcaţi pe cărările deşertăciunii;
Bucură-te, liniştea celor de ispite înviforaţi;
Bucură-te, povăţuire grabnică monahilor evlavioşi;
Bucură-te, îndreptarea celor căzuţi în păcat;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 4
S-a întunecat mintea celor grăitori împotrivă, nereuşind să ajungă cu gândul la taina naşterii tale, iar noi cu gânduri smerite ne plecăm înaintea tainei, cântând numai: ***Aliluia!***

Icosul 4
Cuvine-se cu adevărat să slăvim taina cea înfricoşătoare prin care din tine a luat trup Cel nevăzut şi lumii a dăruit mare milă, Cel de care se cutremură cetele îngereşti; cuvine-se dar, şi noi să îţi aducem cântări de laude ca acestea:
Bucură-te, oglinda fecioarelor înţelepte;
Bucură-te, că ai născut Mântuirea noastră din blestem;
Bucură-te, că ai rupt legătura întristării Evei;
Bucură-te, că ai nimicit toate răzvrătirile deşarte;
Bucură-te, că întru tine fecioria şi naşterea s-au îmbrăţişat;
Bucură-te, că pe cele despărţite prin legătura dragostei le-ai unit;
Bucură-te, că ai nimicit pe surpătorii lui Adam;
Bucură-te, că întru tine S-a văzut taina mântuirii;
Bucură-te, râu pururea curgător cu apele milostivirii;
Bucură-te, zid nestricat al rugăciunii pentru lume;
Bucură-te, cununa tuturor vredniciilor cereşti;
Bucură-te, lumina călăuzitoare către Raiul desfătării;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 5
Nu poate toată mintea să numere mulţimea minunilor tale prin care atâtea suflete s-au mântuit şi cei fără nădejde s-au făcut moştenitori Împărăţiei cereşti, cântând Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 5
Vrednică eşti de slava heruvimilor şi de neîncetata laudă a serafimilor, căci cu trup ai născut pe Înţelepciunea Tatălui, prin care lumea s-a izbăvit de blestemul morţii, cântând ţie:

Bucură-te, învierea celor căzuţi în moartea păcatului;
Bucură-te, odihna celor osteniţi de ispite;
Bucură-te, mângâierea celor smeriţi cu inima;
Bucură-te, pacea celor ce se luptă cu stăpâniile întunericului;
Bucură-te, dulce auzire celor împovăraţi de întristare;
Bucură-te, liman ceresc iubitorilor de mântuire;
Bucură-te, slobozirea Evei din pustia întristării;
Bucură-te, bucuria maicilor celor iubitoare de milostivire;
Bucură-te, cântarea cea fără de sfârşit a oştilor îngereşti;
Bucură-te, lumină înfricoşătoare duhurilor întunericului;
Bucură-te, surparea sfaturilor celor nelegiuite;
Bucură-te, luminarea celor într-aripaţi de umilinţă;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 6

Sfântul Arhanghel Gavriil în chip de pelerin s-a arătat călugărului râvnitor şi l-a învăţat rugăciunea cea iubită de oştile îngereşti, ca să cânte cu bucurie: ***Aliluia!***

Icosul 6

Ca pe o moştenire cerească am primit rugăciunea ta de la înger, ca să urcăm şi noi cu osârdie pe scara laudelor dumnezeieşti, în cântări de veselie ca acestea:
Bucură-te, luminarea celor iubitori de înţelepciune;
Bucură-te, smerita cugetare a celor străpunşi de pocăinţă;
Bucură-te, adâncul doririlor celor curaţi cu inima;
Bucură-te, moştenirea cea dorită a celor blânzi;
Bucură-te, pacea cea înaltă a celor căutători de mărgăritarele înţelepciunii;
Bucură-te, liniştea celor ce călătoresc pe marea vieţii;
Bucură-te, carte nepătrunsă de ochii îngereşti;
Bucură-te, izvor de daruri pentru cei săraci;
Bucură-te, bogăţia cea fără de sfârşit a slujitorilor tăi;
Bucură-te, a monahilor într-armare cu sabia rugăciunii;
Bucură-te, pavăză tare tuturor credincioşilor;
Bucură-te, mângâierea sufletelor rănite de întristare;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 7

Ca într-o cămară ai ascuns în pântecele tău pe Fiul Tatălui, pe Cel ce a venit să ne slobozească pe noi din temniţele iadului, ca să-I cântăm la lărgimea Raiului: ***Aliluia!***

Icosul 7

Toate cetele îngereşti se grăbesc a-ţi culege nectarul înţelepciunii spre a-ţi pregăti mierea laudelor cereşti, cu care îndulcesc şi inimile noastre, făcându-le fagure purtător de cuvinte ca acestea:
Bucură-te, Stâlpul de foc al rugăciunii pentru lume;
Bucură-te, izvorul cel nesecat al doririlor dumnezeieşti;
Bucură-te, poarta cea mare a Împărăţiei Cerurilor;
Bucură-te, încununarea celor iubitori de osteneli duhovniceşti;
Bucură-te, mare nesecată a darurilor Izvorului vieţii;
Bucură-te, umbrirea celor ce aleargă în deşertul ispitelor;
Bucură-te, a monahilor povăţuitoare către cele cereşti;
Bucură-te, a pustnicilor pecetluire cu lumina Duhului;
Bucură-te, mijlocitoarea cea tare a celor din lume;
Bucură-te, corabie purtătoare către limanurile desăvârşirii;
Bucură-te, scut de mântuire al celor din nevoi;
Bucură-te, risipirea întristării celor mâhniţi;
Bucură-te, ridicarea celor căzuţi în marea păcatelor;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 8

Trâmbiţă ce ne trezeşti din somnul patimilor, dă-ne nouă înţelepciunea Duhului, ca să te lăudăm cu osârdie, aducând Stăpânului tuturor cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 8

Cei neputincioşi au luat tărie şi cei nebăgaţi în seamă s-au înălţat la cele cereşti prin pocăinţă; întinde-ne şi nouă mână de ajutor, ca să ne izbăvim de grijile lumeşti şi să-ţi cântăm:
Bucură-te, mijlocitoare a împăcării cu Dumnezeu;
Bucură-te, veselia celor din robia întristării;
Bucură-te, fulger ce risipeşti gândurile cele rele;
Bucură-te, rază ce ne scoţi din întunericul păcatului;
Bucură-te, carte ce ne înveţi tainele vieţuirii întru curăţie;
Bucură-te, picătură ce curăţeşti minţile înfundate de păcate;
Bucură-te, curmarea durerii celor neputincioşi;
Bucură-te, mers dulce celor iubitori de osteneală;

Bucură-te, îngrădirea cea tare a celor fără de ajutor;
Bucură-te, zid nebiruit celor ce se luptă duhovniceşte;
Bucură-te, surparea sfaturilor celor necuvioase;
Bucură-te, întărirea celor ce lucrează cele bune;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 9

Ritorii cei mult vorbitori nu se pricep cum să laude taina naşterii tale, iar noi, cerem să ne dăruieşti naşterea prin pocăinţă, ca să cântăm Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 9

Amuţit-au păgânii, neputând a mărturisi taina fecioriei tale întru naştere, iar noi cerem să redobândim frumuseţea cea dintâi a sufletului şi să cântăm ţie:
Bucură-te, ruşinarea hulitorilor de Dumnezeu;
Bucură-te, dulce auzire celor smeriţi;
Bucură-te, încununarea celor ce slujesc ţie;
Bucură-te, că ne înveţi să ne ferim de cursele diavoleşti;
Bucură-te, liniştea cea binecuvântată a pustnicilor;
Bucură-te, fântână adâncă pentru minţile smerite;
Bucură-te, izvor de mângâiere iubitorilor de rugăciune;
Bucură-te, pajişte plină de florile gândurilor cereşti;
Bucură-te, pământ nearat din care a răsărit Floarea vieţii;
Bucură-te, mireasma cea dulce a cântărilor îngereşti;
Bucură-te, că brazdele inimii le ari cu plugul rugăciunii;
Bucură-te, că eşti celor smeriţi pururea povăţuitoare către cer;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 10

Lauda fecioarelor, păzeşte de toată furia gândurilor necurate pe cei ce te cinstesc pe tine şi ne dă nouă cu o inimă a grăi Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 10

Lespedea cea scrisă de înger cu minunată rugăciunea ta şi astăzi ni s-a păstrat, iar noi ne bucurăm aducându-ţi cântări de laudă, nădăjduind să primim pururea ocrotirea ta, a Celei pururea slăvite aşa:
Bucură-te, izvorul bucuriei noastre cereşti;
Bucură-te, că şi decât serafimii eşti mai cinstită;
Bucură-te, a heruvimilor neîncetată laudă;

Bucură-te, că ai născut pe Izvorul vieţii noastre;
Bucură-te, că întru tine s-a odihnit taina Treimii;
Bucură-te, povăţuitoare blândă celor ce caută mântuirea;
Bucură-te, că ne scoţi din deşertul pustiu al patimilor;
Bucură-te, că ne picuri nouă a ta bunăvoinţă;
Bucură-te, că ne soleşti îndurările Cuvântului;
Bucură-te, că ne povăţuieşti pe scara rugăciunii;
Bucură-te, că întăreşti paşii noştri slăbănogiţi de păcat;
Bucură-te, tămăduire grabnică celor din boli cumplite;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 11
Astăzi toţi să ne adunăm într-un gând şi să slăvim pe ceea ce este a noastră neînfruntată mijlocitoare către Părintele luminilor, cel pururea lăudat în cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 11
Nu ne părăsi pe noi Stăpână, în ceasul grelelor încercări, ci fii apărătoare nebiruită robului tău, ca să îţi aducem veşnic ofrande de mulţumiri prin laude ca acestea:
Bucură-te, ridicarea celor căzuţi;
Bucură-te, cununa laudelor celor cereşti;
Bucură-te, suspin al celor ce caută desăvârşirea;
Bucură-te, pod al întâlnirilor dumnezeieşti;
Bucură-te, umbrirea celor ce aleargă prin arşiţa grijilor lumeşti;
Bucură-te, că ne păzeşti călcâiul de cel viclean;
Bucură-te, ploaie binecuvântată de daruri cereşti;
Bucură-te, că răcoreşti minţile încinse de patimi;
Bucură-te, că mângâi inimile adăpate cu întristarea;
Bucură-te, că spulberi toate cursele celui viclean;
Bucură-te, că ne arăţi lămurit calea mântuirii;
Bucură-te, că ne povăţuieşti către muntele mântuirii;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 12
Nu ne uita pe noi, robii tăi cei din lume. Măcar că nimic vrednic de mântuire nu am făcut, ci soleşte-ne iertare de la Hristos şi sălăşluire în lumina cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 12

În ceasul sfârşitului meu să nu mă laşi pe mine Stăpână, ci să îmi dăruieşti ocrotirea ta de Maică, nimicind pe cei ce se scoală asupra mea cu mânie, ca să cânt ţie aşa:
Bucură-te, floare rară în pustia inimilor smerite;
Bucură-te, privighetoare a înălţimilor duhovniceşti;
Bucură-te, bună auzire a celor iubitori de rugăciune;
Bucură-te, că în inimile noastre scrii taina mântuirii;
Bucură-te, că ne soleşti împăcarea cu Mirele doririlor;
Bucură-te, că alungi de la noi norul întunecat al ispitelor;
Bucură-te, că în ceasul nedumeririlor ne dăruieşti gând luminat;
Bucură-te, că la judecată ne eşti apărătoare de nădejde;
Bucură-te, că alungi de la noi frica osândirii;
Bucură-te, că ne înveţi a sluji Domnului întru smerenie;
Bucură-te, că dăruieşti toate cele de folos celor scârbiţi;
Bucură-te, că ne scoţi din această lume cu pace;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, Maică prea lăudată, care pe toţi îi miluieşti cu îndestulare, auzi neputincioasa noastră rugăciune şi ne revarsă darul înţelepciunii, ca şi noi să-ţi împletim cu Arhanghelul cununi de laude, aducând Domnului neîncetate cântări de: ***Aliluia!***

Apoi:

Icosul 1

Cântarea cea îngerească nouă ni s-a dăruit pe pământ, ca să ne ostenim a-ţi ţese din lumina cuvintelor cântări de cinstire, pentru care să ne bucurăm de acoperământul rugăciunii tale, cântându-ţi:
Bucură-te, înălţime neajunsă a laudelor îngereşti;
Bucură-te, odihna inimilor tulburate de ispite;
Bucură-te, bună auzire celor din întunericul păcatului;
Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor tulburaţi;
Bucură-te, frumuseţe neîncăpută în mărgăritarul unui gând;
Bucură-te, că încununezi osteneala celor ce te cinstesc;
Bucură-te, că opreşti valurile greu de purtat ale păcatelor;
Bucură-te, făclie a cântărilor dumnezeieşti;
Bucură-te, vederea celor mai presus de gând;
Bucură-te, crin al laudelor nesfârşite;

Bucură-te, tăcerea cea limpede a rugătorilor;
Bucură-te, limpede ascultare a celor necăjiţi;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti vrednică de toată cinstirea îngerilor şi oamenilor!

Condacul 1
Comoara laudelor îngereşti, stâlpul cel de foc al drepţilor, mărirea neîncetată a glasurilor cereşti, oglinda Adâncului nevăzut, cum voi îndrăzni eu, cel cu minte pământească şi împovărată de multe griji lumeşti, a-ţi aduce cântare de laudă, de nu mă vei înţelepţi tu, Stăpână, ceea ce ai născut pe Cel căruia îngerii Îi cântă neîncetat: ***Aliluia !***

După care se citeşte rugăciunea:

Rugăciune

O, Preacurată, ceea ce porţi cununa tuturor binecuvântărilor cereşti, oglinda întru care ochii îngereşti contemplă cu uimire slava cea neapusă a Treimii, hotarul netrecut al înţelepciunii, vasul întru care s-au gătit râuri de minuni, acoperământul rugăciunii nebiruite de furtuna ispitelor, către tine întindem gândul nostru cel neputincios, voind a cuprinde între hotarele minţii noastre nepricepute frumuseţea ta netâlcuită nici de îngeri.

Din rânduială dumnezeiască fost-a trimis prea minunatul Arhanghel Gavriil către ucenicul cel ce se osârduia la rugăciune, ca din mâini îngereşti să primească testamentul laudelor tale. Prin îngerul cel binevestitor a strălucit în lume lauda ta cea mai presus de minte omenească care îndulceşte şi auzul inimilor noastre.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim şi să te mărim pe tine, ceea ce eşti înălţime neajunsă a fecioriei şi potir al sfinţeniei neapropiate tuturor Sfinţilor lui Hristos.

Bucură-te, veselia fecioarelor şi trâmbiţa cea înţelegătoare ce cheamă pe toţi pe muntele slavei spre a auzi glasul cel dulce al chemării Tatălui întru acoperământul aripilor Duhului ce înalţă gândul nostru către Hristos. Vrednică eşti cu adevărat de toată lauda lumii, însă nevrednicia noastră nu poate să te cânte pe tine după măsura desăvârşirii tale.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim şi să te mărim pe tine, ceea ce eşti pacea ce potoleşte valurile necazurilor noastre şi ne într-aripează mintea spre suişul duhovnicesc.

Bucură-te, că eşti vistierie a darurilor lui Hristos ce se revarsă prin mila Sa şi asupra nevredniciei noastre, comoara cea nesecată a înţelepciunii dumnezeieşti.

Vrednică eşti a purta toate cununile laudelor serafimilor şi a primi glasurile heruvimilor ca mulţumire căci ai purtat în pântecele tău pe Cel ce şade pe scaun prea înalt. Primeşte cu îngăduinţă neputinţa noastră de a lăuda după datorie înălţimea slavei tale.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim şi să te mărim pe tine, ceea ce eşti carte a rugăciunii întru care se scriu cererile credincioşilor spre înfăţişare Cuvântului.

Bucură-te, braţul milei dumnezeieşti prin care ni se dau nouă, nevrednicilor, darurile cele prea slăvite ale Duhului, privighetoare a înălţimilor dumnezeieşti neapropiate nici serafimilor. Vrednică eşti de toată buna viersuire a Arhanghelilor, însă primeşte ca un gângurit de prunci întru cele duhovniceşti şi lauda noastră.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim şi să te mărim pe tine, ceea ce eşti scaunul cel prea înalt al Cuvântului împodobit cu toate pietrele strălucitoare ale virtuţilor.

Bucură-te, Raiule al slavei întru care se odihnesc miresmele tuturor cântărilor îngereşti ce laudă adâncimea nemăsurată a desăvârşirii tale. Vrednică eşti a primi stâlpările de gând ale Domniilor, ca Una ce stăpâneşti marginile lumii cu toiagul

rugăciunii, însă nu zdrobi neputincioasele noastre cuvinte, ci ne întinde mână de ajutor întru necazuri.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim şi să te mărim pe tine, ceea ce eşti Maica cea mult milostivă a cetelor creştineşti, primind în braţele rugăciunii tale pe toţi cei trişti şi lepădaţi şi dobândind iertare pentru toţi cei împovăraţi de păcate.

Bucură-te, izvorul mângâierii noastre, ce cu rugăciunile tale îndulceşti neputinţele noastre şi reverşi din destul mirul darurilor dumnezeieşti. Vrednică eşti de toată podoaba cântărilor Stăpâniilor, însă nu uita şi florile cele smerite ale laudelor noastre.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim şi să te mărim pe tine, ceea ce eşti Doamna Stăpâniilor şi lumina înţelepciunii heruvimilor, arătându-te ca o icoană prea minunată a darurilor Treimii.

Bucură-te, că cu sfatul vieţii trimiţi în ajutorul nostru cete de îngeri ca să ne apere pe calea mântuirii de toată năvala potrivnicilor noştri nevăzuţi. Vrednică eşti a primi slujirea smerită a cetelor îngereşti, ca Una ce firea femeiască cea smerită ai ridicat-o la înălţime neajunsă nici de mintea serafimilor. Nu ne uita nici pe noi, cei ce cu cântări de laudă prăznuim mai înainte Adormirea ta cea prea cinstită.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim şi să te mărim pe tine, ceea ce eşti bucuria îngerilor şi nădejdea mântuirii oamenilor, podul suirii noastre către Dumnezeu.

Bucură-te, imnul cel prea slăvit al doririi serafimilor şi lauda ce îndulceşte inimile muritorilor, icoana cea neapropiată a frumuseţii fecioriei. Vrednică eşti de ale îngerilor cunune de laudă, însă nu-ţi întoarce prea milostivă faţa ta nici dinspre glasul gândurilor noastre smerite.

O, prea curată, prea binecuvântată, Maica Dumnezeului nostru primeşte aceste nevrednice cântări de laudă aduse din prisosul inimii şi adapă inima noastră otrăvită de amărăciunea patimilor cu dulceaţa cântărilor tale îngereşti, ca să aducem veşnică mulţumire şi laudă Treimii celei de viaţă Făcătoare, care a binevoit să ne strălucească nouă prin tine mulţimea darurilor Sale, căci Aceleia I Se cuvine slavă şi cinste totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sursa:
https://doxologia.ro/ceaslov/acatiste/acatist-la-icoana-maicii-domnului-axion-estinhttps://www.dervent.ro/rugaciuni.php?cID=cat-rugaciuni-acatiste&rID=00082-

**ACATIST_LA_ICOANA_MAICII_DOMNULUI_AXION_ESTIN_DIN_BISERICA_MA
NASTIRII_DERVENT_CONSTANTA**

Sinaxar - Pomenirea soborului Arhanghelului Gavriil din Adin (11 iunie)

Tot în această zi, pomenirea soborului Arhanghelului Gavriil din Adin

Soborul şi praznicul Arhanghelului Gavriil a început a se face în Sfântul Munte al Athosului, la o chilie a Mănăstirii Pantocrator, ce se numeşte "Axion estin", la locul cel numit Adin.

Şi a început a se face din cauza minunii pe care o vom povesti acum: La Schitul Protatos ce se află lângă Careia, aproape de locul Mănăstirii Pantocrator, este o vale mare, care are multe chilii. Deci la una din chiliile acelea, ce era cinstită în numele Adormirii de Dumnezeu Născătoarei, locuia un ieromonah bătrân şi îmbunătăţit, împreună cu un ascultător al său. Şi fiindcă era obicei a se face priveghere în fiecare duminică la acest schit Protatos, într-una din sâmbete, seara, vrând să meargă bătrânul la priveghere, a zis ucenicului său: "Fiule, eu mă duc ca să ascult privegherea după obicei, iar tu rămâi la chilie şi precum vei putea citeşte-ţi rânduiala ta" şi aşa s-a dus.

După ce a trecut seara, iată că bate cineva în uşa chiliei; iar fratele a alergat şi a deschis şi a văzut că era un monah străin, necunoscut lui, care intrând a rămas în chilie în noaptea aceea.

La vremea Utreniei sculându-se, au cântat amândoi rânduiala Utreniei. Şi când au ajuns la "Ceea ce eşti mai cinstită..." monahul cel de loc cânta numai: "Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..." şi celelalte până la sfârşit, adică obişnuita şi vechea cântare a Sfântului Cosma, făcătorul de cântări.

Iar monahul cel străin făcea alt început al cântării, cântând aşa: "Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea

nevinovată şi Maica Domnului nostru". Apoi a împreunat şi: "Ceea ce eşti mai cinstită...", până în sfârşit.

Auzind aceasta monahul cel de loc, s-a minunat şi a zis către cel ce se părea străin: Noi cântăm numai "Ceea ce eşti mai cinstită", iar: "Cuvine-se cu adevărat..." niciodată n-am auzit, nici noi, nici cei mai dinainte de noi. Deci, te rog fă dragoste şi scrie-mi şi mie cântarea aceasta, pentru ca să o cânt şi eu Născătoarei de Dumnezeu"; iar acela răspunzând, a zis: "Adu-mi cerneală şi hârtie ca să scriu".

Şi cel de loc a zis: "Nu am nici cerneală, nici hârtie".

Iar monahul cel ce se părea străin, i-a zis: "Adu-mi o lespede"; deci monahul alergând, a aflat lespedea şi i-a adus-o.

Şi luând-o străinul, a scris pe ea cu degetul său zisa cântare, adică: "Cuvine-se cu adevărat..." şi, o minune! atât de adânc s-au săpat literele pe lespedea aceea vârtoasă, ca şi cum s-ar fi scris în ceară moale.

Apoi a zis fratelui: "De acum înainte, aşa să cântaţi şi voi ortodocşii" şi acestea zicând s-a făcut nevăzut. Căci era Sfântul înger, trimis de la Dumnezeu, ca să descopere cântarea aceasta îngerească şi care este preacuviincioasă Maicii lui Dumnezeu.

Şi mai vârtos a fost Arhanghelul Gavriil, precum se arată aceasta din titlul ce este deasupra; întru această zi adică: "Soborul Arhanghelului Gavriil în Adin". Căci părinţii de atunci făceau sobor, praznic şi liturghie în fiecare an la chilia Adin întru pomenirea minunii, cinstind şi mărind pe Arhanghelul Gavriil, care precum din început până în sfârşit a stat dumnezeiesc cântăreţ al Născătoarei de Dumnezeu şi hrănitor, slujitor şi vesel binevestitor al ei. Aşa a servit şi spre a descoperi cântarea aceasta a Maicii lui Dumnezeu, căci numai lui i se cuvine această slujbă.

După ce a venit bătrânul de la priveghere şi a intrat în chilie, a început ascultătorul lui a cânta: "Cuvine-se cu adevărat...", după cum îngerul îi poruncise şi a arătat bătrânului său şi lespedea cu îngerească scrisoare săpată. Iar el, acestea auzind şi văzând, a rămas uimit de această minune. Deci luând amândoi lespedea aceea scrisă de înger, au mers la Protatos şi au arătat-o la cel mai întâi al Sfântului Munte şi la ceilalţi bătrâni ai obştescului Sinod, povestindu-le toate cele ce se făcuseră.

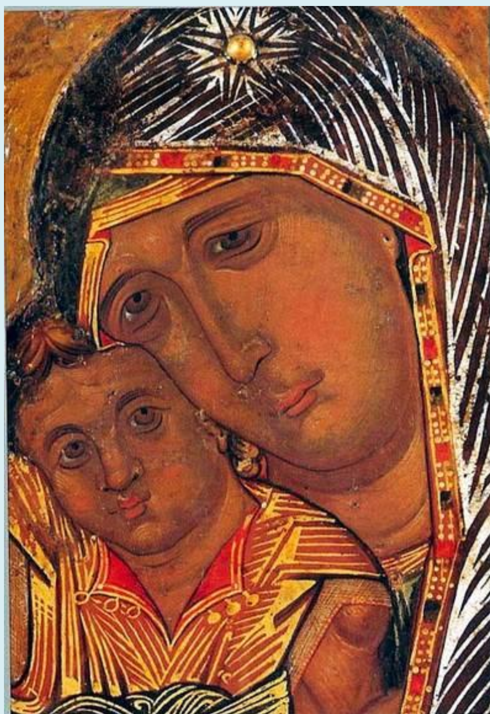
Iar ei au slăvit cu un glas pe Dumnezeu şi au mulţumit Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoarei, pentru această prea mărită minune.

Şi îndată au trimis lespedea în Constantinopol, la patriarhul şi la împăratul, însemnându-le prin scrisori toată cuprinderea acestei minuni ce s-a făcut. De atunci cântarea aceasta îngerească s-a dat în toată lumea ca să se cânte Maicii lui Dumnezeu, de către toţi ortodocşii.

Iar sfânta icoană a Născătoarei de Dumnezeu ce se afla în biserica chiliei aceleia, în care s-a făcut această minune, a fost adusă de către părinţii Sfântului Munte în biserica Protatos şi acolo se află până astăzi, aşezată în Sfântul altar deasupra sfinţitului scaun cel de sus. Pentru că înaintea icoanei acesteia s-a cântat întâi de către Arhanghelul Gavriil cântarea aceasta. Iar chilia aceea, a început a se numi: "Axion estin", adică "Cuvine-se cu adevărat..." şi valea aceea, în care se află chilia, se numeşte de către toţi până astăzi, Adin, care însemnează "a cânta" sau "cântare".

Pentru că în acesta s-a cântat întâi cântarea aceasta îngerească Maicii lui Dumnezeu.

Icoana „Axion estin" (Vrednică eşti) a Maicii Domnului

Icoana „Axion estin" a Maicii Domnului este pomenită în ziua de 11 iunie, când se comemorează minunea apariţiei Arhanghelului Gavriil, cu completarea rugăciunii „Ceea ce eşti mai cinstită...". Locul minunii a fost lângă schitul Protaton, în apropiere de mânăstirea Pantocratorului, în chilia unui călugăr şi a ucenicului său, la 11 iunie 982.

După această minune, Icoana a fost transferată în biserica Protaton. Chiar şi chilia unde a avut loc vizita Arhanghelului a primit numele „Axion estin". Piatra pe care a scris Arhanghelul ca pe hârtie s-a păstrat şi a fost dusă prin hotărârea Patriarhiei de Constantinopol în palatul imperial „Sfântul Ştefan".

Sfântul Cosma melodul (14 oct.) alcătuise în anul 720 rugăciunea „Ceea ce eşti mai cinstită..." - , intrată rapid în cult. Arhanghelul Gavriil a fost cel prin care Dumnezeu a binevoit să o completeze, care s-a arătat în chip de călugăr ucenicului din Athos.

Icoana în faţa căreia s-au rugat împreună ucenicul şi Arhanghelul era de tip Eleousa, care pe parcursul rugăciunii şi o vreme după aceea, a strălucit cu lumină nepământească.

Gavriil Arhanghelul a fost primul care a rostit (sau a cântat) „Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru", urmând abia apoi „Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul L-ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim".

Minunea nu e lucru de mirare, pentru că „se cuvenea"... o rugăciune de prea cinstire a Maicii Domnului, alcătuită şi de îngeri şi de sfinţi, pentru Împărăteasa îngerilor, cea fără de asemănare între sfinţi.

Cuvintele de înger s-au imprimat în inima ucenicului care le-a dorit scrise spre păstrare. Se cunoaşte că în acest fel s-a arătat cine era călugărul venit în chilie, la priveghere de noapte, căci Gavriil Arhanghelul a scris cu degetul pe o ţiglă (după alte surse, pe o piatră), cuvintele de completare.

De-acolo, rugăciunea s-a răspândit în forma completă, în toată Ortodoxia, după îndemnul mesagerului ceresc.

Mai mult, imnul „Cuvine-se cu adevărat" a fost introdus la puţin timp după minune în cadrul Sfintei Liturghii, imediat după sfinţirea darurilor de Pâine şi Vin. Auzim acum, înaintea Mântuitorului prezent prin Sfintele Daruri, cum se aduce laudă Maicii Acestuia, Theotokos... prin guri de oameni şi glasuri îngereşti.

Icoana din chilia ucenicului athonit a fost mutată îndată la Karyes.

Şi ea, pe lângă "ţiglă", era o mărturie a minunii petrecute. Apoi, răspândită (mai ales în Rusia) prin multe copii, a primit numele de „Axion estin" după numele rugăciunii, fiind extrem de îndrăgită şi iubită.

Icoana mai este pomenită împreună cu soborul Sfântului Arhanghel Gavriil, în ziua de 13 iulie.

Rugăciunea "Cuvine-se cu adevărat"

"Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim".

Ieromonahul Iustin Simonopetritul - Axion Estin - Icoana făcătoare de minuni de la Protaton

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului "Axion Estin" de la Biserica Protaton, Karyes, Sfântul Munte Athos

Icoana şi istoria ei

În Biserica străveche Protaton, în Sfântul Altar, se află aşezată într-o strană, în locul Tronului de sus, cinstita şi făcătoarea de minuni Icoană a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, care se numeşte „Axion estin". Se numeşte astfel, pentru că înaintea acestei Icoane s-a cântat pentru prima dată de către Arhanghelul Gavriil această cunoscută cântare. „Această venerabilă şi sfântă Icoană din vremuri străvechi a constituit fala Kareilor, slava Protaton-ului, acoperământul şi

ocrotitoarea chiliilor din jur”, dar şi slava, lauda şi ocrotitoarea întregului Sfânt Munte.

Istoria Icoanei a scris-o, în 1548, Protosul Sfântului Munte, ieromonahul Serafim, care se distingea prin virtute, înţelepciune, cultură şi neagoniseală. Ca Protos conducea Sfântul Munte cu dreptate şi înţelepciune evanghelică. A fost stareţul Sfântului Dionisie din Olimp, în perioada când acela trăia în Karyes şi era legat printr-o prietenie strânsă cu Cuviosul Teofil, izvorâtorul de mir, care în acea vreme se nevoia în Kapsala vecină. A ajutat cu bani la înnoirea chiliei Sfântului Teofil şi a zidit din temelie pridvorul Protaton-ului.
Această istorie a fost publicată pentru prima dată în Noul Martirologhion al Sfântului Nicodim Aghioritul, de unde s-a republicat de mai multe ori. Însemnătatea textului, acrivia lui în privinţa istorisirii şi eleganţa lui ne silesc s-o publicăm aşa cum este acolo.

„A lui Serafim Protosul, memoriul despre minunea care s-a săvârşit de Arhanghelul Gavriil în Sfântul Munte al Athonului; adică despre cântarea îngerească AXION ESTIN.

Lângă Schitul Protaton-ului, care se află în Karyes, acolo aproape, pe moşia Sfintei Mănăstiri Pantocrator, este o vale mare, care are diferite chilii. În una din aceste chilii, închinată Adormirii Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, locuieşte un ieromonah bătrân şi virtuos împreună cu un ucenic. Deoarece nu era obiceiul ca în fiecare Duminică să se facă priveghere în mai sus-amintitul Schit al Protaton-ului, într-o Sâmbătă seara, voind bătrânul să meargă la o priveghere, îi spune ucenicului său:

- *Fiule, eu voi merge la priveghere, după obicei, iar tu rămâi la chilie şi citeşte-ţi după putere pravila ta.*

Şi astfel a plecat. Dar încă nu se înserase că, iată, bate cineva la usa chiliei. Atunci fratele a mers în grabă şi deschizând uşa, vede un monah străin care, intrând, a rămas în chilie în acea noapte.

La vremea Utreniei sculându-se, au cântat amândoi Slujba. Când au ajuns la Ceea ce eşti mai cinstită, monahul chiliei a cântat numai «Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii…» până la sfârşit, adică obişnuita şi vechea cântare a Sfântului Cosma, făcătorul de canoane.

Însă acel monah străin, făcând un alt început al cântării, a cântat astfel: «Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru». Apoi a cântat şi "Ceea ce eşti mai cinstită" până la sfârşit.

Auzind acestea monahul gazdă, s-a minunat şi a spus părutului străin:
- Noi cântăm numai «Ceea ce eşti mai cinstită», iar de «Cuvine-se cu adevărat» niciodată nu am auzit, nici noi, nici cei de dinaintea noastră. Dar te rog, fă dragoste *şi scrie-mi şi mie această cântare, ca să o cânt şi eu Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu!*

*- Adu-mi cerneală şi hârtie, ca s-*o scriu, *i-a spus monahul străin.*

- Dar nu am nici cerneală, nici hârtie, i-a răspuns cel de casă.

- Atunci, *adu-mi o lespede de piatră, i-a spus părutul străin.*

*Monahul alergând a aflat o lespede de piatră şi i-*a adus-o. *Străinul luând-*o, *a scris pe ea cu degetul său cântarea mai sus-zisă: «Cuvine-se cu adevărat». Şi -* o, minune! - atât de adânc *s-au întipărit literele în lespedea cea tare, de parcă ar fi* fost scrise pe lut moale.

Apoi îi spune fratelui:
- De astăzi înainte astfel să cântaţi şi voi şi toţi ortodocşii.

Şi spunând acestea, s-a făcut nevăzut. Acela a fost Îngerul Domnului, trimis ca să ne *descopere această cântare îngerească şi Maicii lui Dumnezeu cuviincioasă. Dar, mai degrabă, a fost Arhanghelul Gavriil, aşa cum s-*a spus la început.

*După ce stareţul a venit de la priveghere şi a intrat în chilie, ucenicul său a început să cânte Cuvine-*se *cu adevărat, aşa cum îi poruncise Îngerul, după care i-a arătat stareţului şi lespedea de piatră cu versurile cântării încrustate în ea de către Înger. Stareţul, auzind şi văzând acestea, a rămas uimit de acest lucru* minunat.

Şi luând amândoi acea lespede de piatră scrisă de Înger, au mers la Protaton şi au arătat-o Protosului Sfântului Munte şi celorlalţi bătrâni ai Sinaxei obşteşti, povestindu-le *toate cele întâmplate. Aceştia slăvind într-un glas pe Dumnezeu şi mulţumind Stăpânei noastre, Născătoarea de* Dumnezeu, pentru acest lucru

minunat, au trimis degrab piatra la Constantinopol, la Patriarh şi la împărat, înştiinţându-i prin scrisoare despre toată istoria acestui fapt minunat.

De atunci această cântare îngerească s-a răspândit în toată lumea, pentru a fi cântată Maicii lui Dumnezeu de către toţi ortodocşii. Iar sfânta Icoană a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, care se afla în biserica acelei chilii, unde a avut loc minunea, a fost adusă de către Părinţii Sfântului Munte în Biserica Protaton-ului. Şi în ea se află până astăzi, aşezată deasupra Tronului de sus, înlăuntrul Sfântului Altar, deoarece înaintea acestei icoane s-a cântat mai întâi de către Înger această cântare. Iar acea chilie a primit numele de Axion estin. Şi valea, în care se află acea chilie, se numeşte de către toţi până astăzi «Adin» (aşa a se cânta), pentru că aici s-a cântat mai întâi această cântare îngerească şi Maicii lui Dumnezeu cuviincioasă.”
Sfântul Nicodim Aghioritul continuă: *„Că această minune este foarte veche şi că Îngerul care s-a arătat a fost Arhanghelul Gavriil, se arată şi în Mineiele tipărite, în unsprezece zile ale lunii iunie, astfel: „În această zi Soborul Arhanghelului Gavriil din Adin”. Datorită faptului că în unsprezece zile ale lui iunie s-a săvârşit acest lucru minunat, părinţii de atunci săvârşeau sobor şi Liturghie în fiecare an, în valea mai sus-zisă, supranumită Adin, în amintirea minunii, cinstind şi slăvind pe Arhanghelul Gavriil, care, de la început până la sfârşit, a fost dumnezeiescul lăudător al Născătoarei de Dumnezeu, precum şi hrănitorul, slujitorul şi bine-vestitorul ei cel aducător de bucurie. Astfel el a slujit şi la descoperirea acestei cântări închinate Maicii lui Dumnezeu, ca singurul întru toate potrivit acestei slujiri.*

Şi precum demult Dumnezeu, Stăpânul tuturor, a dat cele zece porunci evreilor scrise cu degetul Său pe două lespezi de piatră, tot astfel şi acum mai-marele Îngerilor lui Dumnezeu a dat tuturor ortodocşilor cea mai dulce şi mai iubită cântare a Maicii lui Dumnezeu, scrisă pe lespede de piatră cu degetul său îngeresc.

„Vezi şi cum s-a împlinit proorocia dumnezeiescului Gavriil, despre care a spus, că această cântare o vor cânta toţi ortodocşii. Şi atât de dorită s-a făcut tuturor ortodocşilor această cântare alcătuită de Înger, încât chiar şi copii cei mici ai creştinilor, o ştiu şi o cântă astăzi cu mare glas, cu mare bucurie a inimilor lor, spre slava Născătoarei de Dumnezeu, pentru ale cărei mijlociri să ne învrednicim de Împărăţia Cerurilor”. Amin.

Timpul exact al arătării Îngerului

Pentru determinarea timpului acestei arătări îngereşti suntem călăuziţi de două elemente importante:

a) În Slujba tipărită a Icoanei „Axion estin” se spune: „Prezenta minune s-a săvârşit în timpul împărăţiei lui Vasilie şi Constantin, fraţi buni, numiţi Porfirogeniţi, fiii lui Romano cel nou, în anul 980, patriarh fiind Nicolae IV Hrisovergos, în anul de la facerea lumii 6490. Însă anul acesta corespunde cu anul mântuirii 982, iar nu cu 980. Împăraţii care sunt pomeniţi sunt Vasilie II Bulgaroctonul (976-1025) şi Constantin VIII (1025-1028).

b) În memoriul de mai sus se spune că minunea a avut loc într-o zi de Duminică şi că în Mineiele vechi Soborul Arhanghelului Gavriil din Adin este consemnat la 11 iunie. Deoarece, aşa cum se vede, la 11 iunie s-a săvârşit această minune, atunci trebuie căutat la anul 982, când 11 iunie a căzut într-o zi de Duminică.

Compunerea cântării şi întrebuinţarea ei liturgică

Cântarea închinată Maicii lui Dumnezeu „Cuvine-se cu adevărat” este compusă din două cântări deosebite.

Din pre-cântarea arătată de Înger: „Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru” şi din irmosul cântării 9 a Canonului din Vinerea Mare: „Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim”, cântare alcătuită de Sfântul Cosma, făcătorul de Canoane (sec. VIII).

Începând cu sfârşitul secolului X, cântarea a intrat în cultul liturgic şi se cânta la Liturghia dumnezeiescului Ioan Gură de Aur, în orice zi se săvârşeşte ea, după ecfonisul „Mai ales pentru Preasfânta, Curata…”, de către strana de rând, pe glasul pe care s-a cântat Heruvicul. Desigur sunt cazuri când ea „se lasă” şi se cântă altceva în locul ei.

Cântarea se cântă, de asemenea, la Utrenie şi la cele două Paraclise ale Născătoarei de Dumnezeu şi se rosteşte la Rugăciunile mesei şi la Pavecerniţa mică.

Potrivit cu tradiţia athonită locală, Arhanghelul Gavriil a cântat această cântare pe glasul II.

Slujba Icoanei „Axion estin”

Slujba completă a Icoanei „Axion estin” a fost alcătuită de învăţatul ierodiacon Benedict de la Mănăstirea rusească, „din evlavie pentru Stăpâna Născătoarea de Dumnezeu, la cererea Eclesiarhilor Protaton-ului, în anul 1838”.

A fost tipărită de patru ori în Atena (1854, 1857, 1890, 1971) şi o dată în Karyes, Sfântul Munte Athos (1924). Traducerea în slavonă a fost tipărită de două ori, o dată în Constantinopol (1861) şi o dată în Tesalonic (1910).

Canonul este alcătuit pe glasul IV: „Deschide-voi gura mea”. În locul sinaxarului este pus memoriul Protosului Serafim. Slavele care au fost puse pe note „au fost copiate cu mâna de către Monahul Averchie, reprezentantul Sfintei Mănăstiri Xenofont, în anul 1923”.

Procesiunea cu Sfânta Icoană

A doua zi de Paşti, la Biserica Protaton, se săvârşeşte Dumnezeiasca Liturghie praznicală, după care urmează măreaţa procesiune cu Icoana făcătoare de minuni în hotarele schitului Kareilor, *„cu prapuri şi dumnezeieşti icoane, cu preoţi şi diaconi ce poartă lumânări aprinse, cu sfeşnice şi cu toată mulţimea de monahi, cântând troparele izvorâtoare de miere şi vesele ale strălucitului Paraclis, ce se cântă de obicei în aceste locuri”.*

Procesiunea cu Icoana se face *„pentru dragostea noastră, adică pentru a ni se sfinţi casele noastre, de a ni se binecuvânta roadele noastre, pentru a alunga orice insectă vătămătoare din grădinile, viile şi copacii noştri şi în sfârşit, pentru a curăţa aerul de orice substanţe vătămătoare şi astfel să-l facă potrivit pentru sănătatea trupurilor noastre”.*

La procesiune participă arhiereul, Sfânta Epistasie, autorităţile politice şi mulţime de lume, care vine din diferite părti ale Muntelui, de la mănăstiri, schituri şi mai ales de la chiliile din jurul Karyesului, arătând prin aceasta fierbintea evlavie şi respectul faţă de Ocrotitoarea de obşte, străjuitoarea şi păzitoarea acestui loc sfânt, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea. Înainte de război, numărul oamenilor care participau la procesiune trecea de două mii.

Traseul procesiunii este stabilit încă din cele mai vechi timpuri, iar în Tipicul ei este descrisă cu lux de amănunte. În diferitele opriri ale procesiunii se rostesc

diferite ecfonise şi rugăciuni pentru îndepărtarea bolilor şi epidemiilor care se apropie de oameni, de plante şi de copaci, precum şi animale.

Tipicul este scris pe trei manuscrise, care se păstrează în biblioteca Protaton-ului. Primul a fost scris în 1908. În acesta se arată că procesiunea începe de la Biserica Protaton-ului şi urmează traseul: conacul iviritic, Turnul lui Makri, Mănăstirea Cutlomusiu – unde o primeşte egumenul şi preoţii îmbrăcaţi în veşminte - Turnul lui Ravduh, Mănăstirea lui Alipie, Crucea lui Hrisostom, Crucea Sfântului Ştefan, Crucea de mai sus a duhovnicului Sava, Crucea lui Karpoulis şi a lui Psaras, Crucea Sfântului Antonie cel mare şi a Sfântului Vasilie, Crucea Zografului, Mănăstirea Sfântului Sava la turn, conacul Xiropotamului şi iarăşi în marea biserică a Protaton-ului.

Al doilea a fost scris în anul 1851 de către cunoscutul pictor şi eclesiarh al Protaton-ului, ierom. Macarie Galatsianos.

Al treilea a fost scris în 1913 şi este realitate o copie a celui de mai înainte.

În ultimele două Tipice au fost adăugate încă câteva opriri ale procesiunii cu respectivele ecfonise: conacul Pantocratorului, Crucea Schitului Sfântului Panteleimon, conacul Mănăstirii Sfântului Pavel, conacul Rusikonului şi „sediul de obşte al Epistaţilor”. (Procesiunea) nu trece însă pe la Turnul lui Makri, iar Crucea lui Kaproulis este pomenită drept Crucea Chioşcului.

Toţi monahii doresc ca Icoana izvorâtoare de Har să treacă pe lângă chiliile lor, care să fie binecuvântate cu trecerea ei. La fiecare chilie se citeşte Evanghelia corespunzătoare şi se cântă troparul Sfântului chiliei respective.

Procesiunea continuă să se săvârşească neîntrerupt până astăzi, în ciuda drumului de multe ceasuri pe care îl fac monahii şi mirenii cinstind Harul ei şi cerând binecuvântarea ei. În anii de demult, după ce se întorceau de la procesiune, după săvârşirea Vecerniei, mergeau cu toţii „sus la Catehumene (locul unde în vechime stăteau catehumenii) şi acolo, fiind pregătită masa, se ospătau toţi fraţii care participau la procesiune, făcându-se bucurie şi mângâiere mare”.

Minunile Icoanei în timpul procesiunii

În Tipicele de mai sus sunt pomenite şi următoarele semne minunate pe care le-a arătat Dumnezeu:

În anul 1508 monahii de la Chilia Sfântului Ştefan a Mănăstirii Dionisiu, în vremea procesiunii au părăsit chilia, s-au ascuns şi nu au vrut să primească Icoana Născătoarei de Dumnezeu; nici pe monahii ce participaseră la procesiune nu i-au băgat în seamă. Însă în aceeaşi noapte o ploaie puternică cu grindină a stricat cu totul viile, copacii şi grădina lor, în timp ce ale vecinilor lor au rămas „întregi şi nevătămate”. Monahii, conştientizând păcatul lor, au alergat la Mănăstirea Dionisiu şi au vestit întâmplarea Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului, care se afla atunci acolo. Acela i-a pedepsit după cum se cuvenea, iar în al doilea an au primit cu cinste Icoana şi i-au tratat cum se cuvine pe monahi. Apoi căzând la pământ şi-au cerut iertare pentru purtarea lor din anul trecut.

Şi monahii Mănăstirii Cutlumus de două ori nu au luat parte la procesiune, spunând că „noi avem mănăstire mare şi se cuvine să facem procesiune separată, precum fac şi celelalte mănăstiri şi nu vom ţine această tradiţie veche a Părinţilor”. Şi „îndată mânia lui Dumnezeu a venit peste ei”. Prima oară, cei de alt neam le-au ars corabia mănăstirii şi portul, iar a două oară, trapeza de curând zidită a mănăstirii împreună cu alte zidiri au căzut „deodată ca zidurile Ierihonului”.

Icoana şi neamul grecesc

La 3 octombrie 1913 monahii athoniţi, după ce au săvârşit rugăciune cu priveghere de toată noaptea, au întocmit Rezoluţia monumentală „a veşnicei şi nedespărţitei uniri cu Mama Grecia”, care a fost semnată de egumenii şi proestoşii mănăstirilor, după ce mai întâi au făcut câte trei metanii înaintea „celei mai renumite” icoane din Sfântul Munte şi sărutând cu profundă emoţie şi lacrimi pe Preacurata Stăpână şi ocrotitoarea Athonului. Acest document a fost transcris şi ştampilat de Chinotiţă şi de mănăstiri, după care un exemplar a fost trimis regelui Constantin, „urmaşul pururea fericiţilor Împăraţi, întemeietorii Sfintelor Mănăstiri”, iar alte exemplare la Marea Biserică a lui Hristos (Constantinopol), la toate guvernele statelor ortodoxe şi la membrii „Conferinţei Ambasadorilor din Londra”.

Icoana „Axion estin” a fost tipărită şi pe declaraţiile oficiale ale împrumutului athonit din 1931, în urma nepreţuitului prinos oferit de mănăstiri, prin donarea celei mai mari părţi ale metoacelor lor pentru reabilitarea celor săraci şi a celor refugiaţi în urma catastrofei din Asia mică.

În 1963, cu pretextul sărbătorii oficiale al mileniului Sfântului Munte, cinstita Icoană, în urma hotărârii Sfintei Chinotite şi însoţită de mai mulţi mitropoliţi, politicieni şi oficialităţi militare, a reprezentanţilor mănăstirilor, a slujitorilor Protaton-ului etc., a fost dusă la Atena, unde a fost primită cu onoruri deosebite, cu

profundă evlavie şi emoţie. Mulţime de credincioşi din capitală au avut astfel ocazia să se închine la cinstita şi străvechea Icoană, care pentru prima oară ieşea din sfântul ei leagăn.

În Biserica Protaton se săvârşesc zi şi noapte slujbe şi se continuă neîntrerupt paraclisele şi rugăciunile monahilor către Icoana Născătoarei de Dumnezeu din Karyies.

Evlavioşii creştini din Grecia şi din străinătate trimit numele lor pentru a fi pomenite la Liturghii. Marele număr de închinători, care zilnic vin în Karyes, primesc binecuvântarea Icoanei de la Protaton. Multe editări ale memoriului şi ale slujbei, mulţimea reproducerilor şi mai ales minunata răspândire a cântării „Axion estin” predată de Înger, au făcut ca Icoana să fie cunoscută în întreaga lume.

Biserica Protaton, Turnul clopotniţei şi clădirea sfintei Chinotite

Biserica Protaton, Karyes

Procesiune cu Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Axion Estin”, 1913

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Axion Estin” la Tesalonic, cu ocazia serbării centenarului eliberării oraşului de sub jugul otoman, octombrie 2012

(Sursa: Ieromonahul Iustin Simonopetritul, „Axion estin” – Icoana făcătoare de minuni de la Protaton. Traducere din greacă de Ierom. Ştefan Nuţescu.)

Arhimandritul Emilianos Simonopetritul - Maica Domnului din icoana „Axion Estin”

Se plimbă Împărăteasa pe drumuri - de aceea o și scoatem în procesiune din Sfântul Munte - și vede, ascultă, se înțelege cu noi, ne inspiră. Dar în primul rând se înțelege cu Fiul ei și Dumnezeul ei. Pe măsură ce înaintează procesiunea, noi nu înțelegem câte spune cu tăcerea ei Fiului ei. Îi spune: „Ia aminte la acesta, pe aceea nu o uita, pe acesta vezi-l ce trage, Fiul meu și Dumnezeul meu, de aceea vreau să-i îndeplinești cererile lui”. Preasfânta din icoana „Axion Estin” poate să fie Preasfânta Sfântului Munte, dar este, în același timp, frate, și Preasfânta ta!

***

Din clipa în care Preasfânta L-a zămislit pe Dumnezeu-Omul, Hristos, L-a închis în pântecele ei și a cuprins în ființa ei întreaga dumnezeire și întreaga fire muritoare. Având totuși pe Dumnezeu întreg și întreaga fire omenească, ea poate, pe de o parte, să ne dăruiască pe noi lui Dumnezeu și să ne unească cu El, pe de altă parte, să ni-L dăruiască nouă pe Dumnezeu. Vedeți ce înseamnă icoana Maicii Domnului?

Cele spuse mai sus arată că acoperământul și ocrotirea Maicii Domnului sunt asupra Sfântului Munte, dar ele nu se limitează acolo. Dimpotrivă, se transmit asupra întregii omeniri, întregii lumi. Icoana ei ne face simțită prezența ei, dar în același timp ni-L face prezent și pe Fiul ei Dumnezeu și Om.

În Sfântul Munte, icoana Axion estin stă pe tron, cu toate acestea, ochii Preasfintei veghează asupra întregii lumi și acolo prezența ei devine în mod special simțită, tangibilă personal. Și acolo unde este prezența ei, acolo este prezent și Fiul ei. Ocrotirea Preasfintei îmbrățișează pe orice om. Simțim marea însemnătate a tainei acestei icoane pentru viața noastră. Preacurata din Sfântul Munte lucrează cu fiecare om. Așa cum Dumnezeu în Sfânta Euharistie se află spațial nedespărțit, fiindcă este Dumnezeu, dar se împarte la toți oamenii, la fel și Preasfânta noastră este una, dar prin icoana ei prezentă se oferă și se împarte în viața tuturor ortodocșilor. Toți devenim părtași ai harului, toți Îl dobândim pe Dumnezeu, toți ne bucurăm de darurile Fiului Preasfintei.

În istoria Sfântului Munte de multe ori Preasfânta s-a arătat înaintea monahilor, plină de viață, dragoste, plină de milă revărsată către oameni. Și ce nu face Preasfânta? Unora le arată drumul, cu alții călătorește împreună, alteori intervine când unii sunt în primejdii, altora le dă plată și pe alții îi amenință, când nu sunt buni slujitori. O văd rugându-se, plângând, ba încă slujind la masă, atunci când este nevoie. Preasfânta se face slujitoarea noastră și ne slujește și în nevoile noastre mai lumești și mai omenești. Dacă Preasfânta îi ajută pe monahi, care sunt fără grijă, nu au probleme, nu au neliniște, nu au greutăți în viața lor duhovnicească și comunitară, mult mai mult îi ajută pe mireni, care trăiesc părăsirea, durerea, boala, nevoile zilnice. Astfel, Preasfânta din icoana Axion estin poate să fie Preasfânta Sfântului Munte, dar este, în același timp, frate, și Preasfânta ta! Transmite sfințire și pace, schimbă lumea, timpul și spațiul, sfințește casele, binecuvântează roadele, aerul, pământul, tot ceea ce avem.

Dar pentru ce facem procesiuni cu icoana ei? Fiindcă aceasta este plimbarea Stăpânei în teritoriul ei, vizita Împărătesei în palatul ei, cu scopul de a-l sfinți. Se plimbă Împărăteasa pe drumuri - de aceea o și scoatem din Sfântul Munte - și vede, ascultă, se înțelege cu noi, ne inspiră. Dar în primul rând se înțelege cu Fiul ei și Dumnezeul ei. Pe măsură ce înaintează procesiunea, noi nu înțelegem câte spune cu tăcerea ei Fiului ei. Îi spune: Ia aminte la acesta, pe aceea nu o uita, pe acesta vezi-l ce trage, Fiul meu și Dumnezeul meu, de aceea vreau să-i îndeplinești cererile lui... Maica se înțelege cu Fiul ei și cu Părintele și Dumnezeul nostru. Cât este de tăcută și de liniștită și demnă! Pe cât de împodobită și slăvită este, pe atât de mare și stăpânească este ocrotirea pe care ne-o dă. Marea ei tăcere crește credința noastră și întărește rugăciunile noastre. Preasfânta este smerită în slava ei, fiindcă a biruit stricăciunea și moartea, este palatul luminii celei neapropiate.

Preasfânta face lucrătoare rugăciunea Sfântului Munte, care este zi și noapte și lucrează taina izbăvirii, descoperă întruparea Cuvântului înlăuntrul nostru și ne

inițiază în tainele cerului și ale pământului. Cu Preasfânta, noi, păcătoșii, neputincioșii, pătimașii, ne bucurăm de dumnezeieștile daruri, fiindcă ea este stâlpul cel însuflețit al rugăciunii întregii Biserici. Preasfânta îi eliberează încă și pe cei osândiți, îndumnezeiește omul și ia cu sine toată făptura să se închine lui Dumnezeu. De aceea a ieșit și a vizitat lumea.

A trecut Preasfânta și ne-a adunat pe noi pe toți în jurul ei, bărbați și femei, mici și mari, săraci și bogați, înțelepți și neînțelepți. Unuia i-a dat putere, altuia sfințenie, altora le-a arătat cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii lui Dumnezeu. Ieșind în lume, a arătat cugetul profund religios al sufletului elen și credința poporului nostru în Dumnezeu, lucru de care suntem toți mândri. Acest popor și când se preface că nu crede, și când îi este rușine să-și exprime credința lui, în realitate nu Îl înlocuiește pe Dumnezeu cu nici un idol, ci preferă pe Fiul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Ea ne vede pe noi, pe toți, și înțelege toate. Și-a desfăcut acoperământul pe care îl purta și l-a întins peste tot poporul. A unit strigătele inimilor noastre cu rugăciunile părinților aghioriți, care constituie curtea Împărătesei a toate.

Să devenim și noi îngeri și deopotrivă cu îngerii, precum Gavriil care a fost învrednicit să cânte Axion estin (Cuvine-se cu adevărat...), și astfel icoana a primit numele Axion estin. Să o lăudăm și noi pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu cu slavoslovia ei!

Traducere și adaptare: Laura Enache

(Arhimandritul Emilianos Simonopetritul, Cuvinte praznicale mistagogice, Editura Indiktos, Atena, 2014)

Adrian Dobreanu - Descoperire îngerească la icoana Fecioarei: Imnul Maicii Domnului „Axion Estin“

Icoana Maicii Domnului "Axion Estin" se află în Biserica Protaton, Careia, în Chilia "Adormirea Maicii Domnului", aşezată lângă Schitul "Sfântul Andrei". Până spre sfârşitul secolului al X-lea, aceasta era aşezată într-o chilie, numită astăzi "Axion Estin". Pe lângă lucrarea acesteia într-un deosebit şi duhovnicesc stil, icoana este minunată prin descoperirea rugăciunii "Cuvine-se cu adevărat".

În anul 980, un ucenic se ruga în faţa icoanei cu rugăciunea "Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim".

Ucenicul se afla singur în chilie, bătrânul său fiind plecat la o priveghere în Biserica Protaton. În acel moment, a apărut Sfântul Arhanghel Gavriil, în chipul unui călugăr pelerin. Ucenicul l-a poftit în chilie şi au început amândoi să oficieze slujba Utreniei. Ajungând la cântarea a noua a Canoanelor, ucenicul cânta simplu "Ceea ce eşti mai cinstită", cântare păstrată de la Sfântul Cosma Melodul, făcătorul de cântări.

Călugărul a cântat astfel cântarea: "Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi maica Dumnezeului nostru", la care a adăugat rugăciunea pe care deja o ştia şi ucenicul, "Ceea ce eşti mai cinstită".

Plăcându-i mult acest adaos, ucenicul l-a rugat pe călugăr să i-o scrie şi lui, pentru a o învăţa.

Îngerul i-a zis: "Adu-mi cerneală şi hârtie, pentru a scrie imnul".

Ucenicul însă i-a zis: "Nu am nici cerneală, nici hârtie".

Apoi, îngerul i-a zis: "Adu-mi o lespede". Atunci, călugărul înger a luat ţigla de piatră, de genul celor de pe acoperiş şi a scris cu degetul întreaga rugăciune.

În acel moment, ucenicul şi-a dat seama că acela nu era un om, ci un înger, anume Arhanghelul Gavriil. Tot atunci, îngerul a dispărut.

Piatra din Careia

La început, icoana era adusă în Biserica Protaton numai de cinci ori pe an, anume de Naşterea Domnului şi de Sfintele Paşti, în Duminica Sfinţilor Părinţi de pe Muntele Athos, de Adormirea Maicii Domnului şi în data de 11 iunie, când se face prăznuirea minunii icoanei.

Părinţii athoniţi au luat lespedea de piatră şi au mers cu ea la împărat şi la patriarh, în timp ce icoana cu pricina, în faţa căreia s-a rugat călugărul, a fost mutată în Biserica Protaton. Această piatră se păstrează până în zilele noastre.

În ziua de luni a Săptămânii Luminate se face procesiune în Careia cu icoana Maicii Domnului "Axion Estin". Ziua în care se face amintire de minunata descoperire a Arhanghelului Gavriil este 11 iunie, când are loc o măreaţă şi deosebită priveghere.

"Cuvine-se cu adevărat" în partiturile bizantine

Încă din cele mai vechi timpuri, de-a lungul istoriei, au existat compozitori care au fost preocupaţi de compunerea pe notaţie bizantină a Sfintei Liturghii (ca Hurmuz Hartofilax, Iacov Nectarie Protopsaltul, Nectarie Protopsaltul, Gheorghios Stathis sau numai a unor părţi din ea. Astfel de partituri le găsim în manuscrisele greceşti,

care la rândul lor se păstrează în Sfântul Munte Athos,"Grădina Maicii Domnului", în muzeele marilor mănăstiri ca Vatoped (se găsesc cam o optime din manuscrisele muzicale aghiorite; în afară de acestea se păstrează în biblioteca mănăstirii şi cincisprezece codice muzicale ale Schitului "Sfântului Dimitrie").

Astfel, pe lângă tipăriturile greceşti mai există şi compoziţii ale dascălilor de muzică psaltică din ţara noastră. Aici putem da numeroase exemple de nume cunoscute, ca Petre Efesiu, Anton Pann, ieromonahul Macarie, Dimitrie Suceveanu, protosinghelul Varlaam, Ştefanache Popescu şi alţii. Trebuie remarcată într-un mod deosebit munca depusă de psalţii (din ţara noastră) cu calităţi deosebite în ceea ce priveşte traducerea, compunerea sau adaptarea partiturilor de muzică bizantină din limba greacă în limba română; printre cei mai cunoscuţi sunt diaconul Constantin Cornel Coman, Virgil Ioan Nanu, Mihail Bucă şi alţii.

Varianta lui Dimitrie Cunţanu

În culegerea de cântări intitulată "Cântările bisericeşti după melodiile celor opt glasuri", culese şi publicate în 1890 de Dimitrie Cunţan, profesor la Seminarul Teologic din Sibiu şi dedicate "Memoriei marelui Andreiu, autorul intelectual al acestei lucrări în semn de pietate şi recunoştinţă", apărută în anul 1890, Dimitrie Cunţan nu a fost preocupat aşa de mult de punerea pe note muzicale a mai multor axioane închinate Maicii Domnului. Bineînţeles, în afară de irmoasele la Praznicele Împărăteşti sau la zile mai importante din punct de vedere duhovnicesc, precum Joia Mare sau Sâmbăta Mare.

Astfel "Cuvine-se cu adevărat" pus pe note de către profesorul Cunţan este unul care poate fi interpretat într-un mod duios, este "aranjat" pe un glas bisericesc dulce, glasul VIII. Din păcate, chiar dacă oralitatea decurge din tradiţie, totuşi, se observă mai multe variante de interpretare în ceea ce priveşte acest axion, fiindcă majoritatea studenţilor teologi (şi nu numai) nu urmăresc exact notaţia pe care a folosit-o Dimitrie Cunţan. Astfel pare destul de îngrijorător faptul că, în general, la strană se denaturează linia melodică şi valoarea în sine a partiturilor muzicale.

(Articol publicat în Ziarul Lumina din data de 26 martie 2012, semnat de Adrian Dobreanu)

Icoana „Axion estin” răspândeşte o mireasmă neobişnuită

De la o distanţă atât de mare, Maica Domnului i-a trimis stareţului Paisie Aghioritul binecuvântarea ei prin acea mireasmă.

***

Odată, cuviosul Paisie Aghioritul a povestit: „În Lunea Săptămânii luminate stăteam la arhondaric şi rosteam rugăciunea. Deodată am simţit o mireasmă neobişnuită. Am ieşit pe hol să văd de unde vine, am mers în biserică, dar nimic. Am ieşit în curte, aici mireasma era mult mai puternică. Se auzea bătând toaca. Când m-am uitat spre locul de unde se auzea toaca, am văzut un grup de părinţi coborând cu icoana Maicii Domnului”.

În această zi se face procesiune cu icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni, numită „Axion estin”. În fiecare an, procesiunea coboară până la Chilia Sfinţilor apostoli (a lui Alipie), aflată mai jos de Mănăstirea Cutlumuş. Coliba „Panaguda” se află la o distanţă cam de un kilometru de acea Chilie. De la o distanţă atât de mare, Maica Domnului i-a trimis stareţului binecuvântarea ei prin acea mireasmă.

(Ieromonahul Isaac, Viaţa cuviosului Paisie Aghioritul, Traducere din limba greacă de Ieroschim. Ştefan Nuţescu, Schitul Lacu - Sfântul Munte Athos, editura Evanghelismos, Bucureşti, 2005, p. 271)

Pr. Silviu Cluci - Icoana Maicii Domnului „Axion Estin” („Karyotissa”)

Pe tronul din Sfântul Altar se află una dintre cele mai renumite icoane din Sfântul Munte, Maica Domnului „Karyotissa”, cunoscută mai ales sub numele de „Axion Estin”.

***

În apropiere de Kareia, acolo aproape, pe moșia Sfintei Mănăstiri Pantocrator, este o vale mare, care are diferite chilii. Într-una dintre aceste chilii, închinată Adormirii Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, în anul 982 locuia un ieromonah bătrân și virtuos, împreună cu un ucenic.

Deoarece nu era obiceiul ca în fiecare Duminică să se facă priveghere în biserica Protaton, într-o Sâmbătă seara, voind bătrânul să meargă la o priveghere, îi spune ucenicului său:
- Fiule, eu voi merge la priveghere, după obicei, iar tu rămâi la chilie și citește-ți după putere, pravila ta.

Și astfel a plecat. Dar încă nu se înserase că, iată, bate cineva la ușa chiliei. Atunci fratele a mers în grabă și, deschizând ușa, vede un monah străin care, intrând, a rămas în chilie în acea noapte.

La vremea Utreniei sculându-se, au cântat amândoi Slujba. Când au ajuns la Cântarea a IX-a de la Canon, monahul chiliei a cântat numai „Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii…” până la sfârșit, adică obișnuita și vechea cântare a Sfântului Cosma, făcătorul de canoane.

Însă acel monah străin, făcând un alt început al cântării, a cântat astfel: „Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru”. Apoi a cântat și „Ceea ce ești mai cinstită” până la sfârșit.

Auzind acestea, monahul-gazdă s-a minunat și a spus părutului străin:
- Noi cântăm numai „Ceea ce ești mai cinstită”, iar de „Cuvine-se cu adevărat” niciodată nu am auzit, nici noi, nici cei de dinaintea noastră. Dar, te rog, scrie-mi și mie această cântare ca să o cânt și eu Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu!

- Adu-mi cerneală și hârtie, ca s-o scriu, i-a spus monahul străin.

- Dar nu am nici cerneală, nici hârtie, i-a răspuns cel de casă.

- Atunci, adu-mi o lespede de piatră, i-a spus părutul străin.

Monahul alergând a aflat o lespede de piatră și i-a adus-o. Străinul luând-o, a scris pe ea cu degetul său cântarea mai sus-zisă: „Cuvine-se cu adevărat”. Și, - o, minune! - atât de adânc s-au întipărit literele în lespedea cea tare, de parcă ar fi fost scrise pe lut moale.

Apoi îi spune fratelui:
- De astăzi înainte astfel să cântați și voi, și toți ortodocșii.

Și spunând acestea, s-a făcut nevăzut. Acela a fost îngerul Domnului, trimis ca să ne descopere această cântare îngerească a Maicii lui Dumnezeu cuviincioasă. Dar, mai degrabă, a fost Arhanghelul Gavriil, așa cum s-a spus la început.

După ce starețul a venit de la priveghere și a intrat în chilie, ucenicul său a început să cânte „Cuvine-se cu adevărat”, așa cum îi poruncise Îngerul, după care i-a arătat starețului și lespedea de piatră cu versurile cântării încrustate în ea de către Înger. Starețul, auzind și văzând acestea, a rămas uimit de acest lucru minunat.

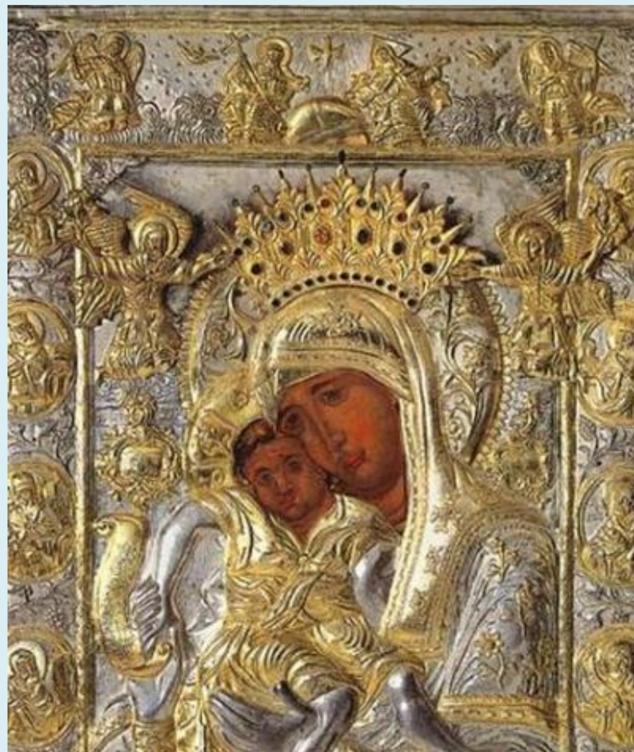
Și luând amândoi acea lespede de piatră scrisă de Înger, au mers la Protaton și au arătat-o Protosului Sfântului Munte și celorlalți bătrâni ai Sinaxei obștești, povestindu-le toate cele întâmplate.

Aceștia slăvind într-un glas pe Dumnezeu și mulțumind Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu, pentru acest lucru minunat, au trimis degrabă piatra la Constantinopol, la Patriarh și la împărat, înștiințându-i prin scrisoare despre toată istoria acestui fapt minunat.

De atunci, această cântare îngerească s-a răspândit în toată lumea, pentru a fi cântată Maicii lui Dumnezeu de către toți ortodocșii.

Iar sfânta icoană a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, care se afla în biserica acelei Chilii, unde a avut loc minunea, a fost adusă de către Părinții Sfântului Munte în Biserica Protaton. Și în ea se află până astăzi așezată deasupra Tronului de sus, înlăuntrul Sfântului Altar, deoarece înaintea acestei icoane s-a cântat mai întâi de către înger această cântare.

Acea Chilie a primit numele de „Axion estin”. Și valea în care se află acea Chilie se numește de către toți până astăzi „Adin” (a se cânta așa), pentru că aici s-a cântat mai întâi această cântare îngerească a Maicii lui Dumnezeu cuviincioasă.

Atunci când această icoană iese din Sfântul Munte, i se acordă cinste întocmai ca unui şef de stat, așa cum s-a petrecut în 1999, după cutremurul din Atena, când i s-au închinat sute de mii de credincioşi.

Procesiunea cu icoana „Axion Estin” se face în Lunea luminată, a doua zi de Paşti, şi este cea mai măreaţă procesiune a unei icoane făcătoare de minuni din Sfântul Munte.

„Cuvine-se cu adevărat" - rugăciunea dăruită creştinilor de către Arhanghelul Gavriil

Călugărul a adus piatra, iar străinul a luat-o în mâinile sale şi a scris pe ea cu degetul imnul închinat Maicii Domnului. Aceste cuvinte se scrijeliseră atât de adânc în placa cea tare, ca şi când ar fi fost lut plămădit atunci.

***

Într-una dintre chiliile ce se găsesc în împrejurimea Kareii în Muntele Sfânt (Kareia - „capitala" Muntelui Sfânt), ridicată în cinstea Adormirii Maicii Domnului, a sihăstrit la anul 982 un oarecare bătrân cu ucenicul lui.

Într-o sâmbătă seara, pe data de 10 iunie, a plecat bătrânul pentru privegherea bisericii „Începătorului", punându-l pe ucenic să citească singur slujba.

Noaptea, călugărul a auzit o bătaie în uşă. Deschide şi vede un oarecare călugăr necunoscut.

Vizitatorul a rămas în noaptea aceea la chilie, cântând împreună slujba Utreniei. Înainte de oda a noua a cântărilor (cântarea a 9-a), călugărul chiliei a cântat până la cunoscutul imn al Sfântului Cosma Melodul „Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii...", pe când străinul a cântat până la „Cuvine-se cu adevărat să te fericim

pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru”. Cel dintâi a auzit şi a zis cu uimire:

- Haide să cântăm numai „Ceea ce eşti mai cinstită...”, „Cuvine-se cu adevărat...” ne este necunoscut. Te rog, scrie-mi acest imn ca să-l cânt şi eu pentru Născătoarea de Dumnezeu.

- Adu-mi cerneală şi hârtie şi o să ţi-l scriu.

- Nici cerneală nu am, nici hârtie!

- Adu-mi atunci o piatră!

Călugărul a adus-o iar străinul a luat-o în mâinile sale şi a scris pe ea cu degetul imnul închinat Maicii Domnului. Aceste cuvinte se scrijeliseră atât de adânc în placa cea tare, ca şi când ar fi fost lut plămădit atunci.

- De acum înainte aşa să-l cântaţi şi voi şi toţi ortodocşii, a zis străinul, făcându-se nevăzut.

Era Îngerul Domnului, trimis din cer ca să aducă imnul oamenilor. Când s-a întors bătrânul de la priveghere şi a auzit cele legate de imn, a slăvit pe Dumnezeu şi a mulţumit Maicii Domnului pentru minunata ei arătare. După aceea a povestit în capitală întâmplarea, iar de acolo placa cu litere îngereşti a fost trimisă la rândul ei, împreună cu povestirea scrisă, la patriarh.

De atunci, imnul acesta arhanghelic se cântă în sfintele slujbe ortodoxe. Icoana Maicii Domnului în faţa căreia s-a întâmplat minunea a fost dusă la biserica unde a avut loc întâmplarea.

Chilia aceea, unde s-a auzit pentru prima dată imnul arhanghelic, s-a numit „Cuvine-se cu adevărat”, pe când împrejmuirea s-a numit „Paradis”.

În concordanţă cu sinaxarul din 11 iunie, îngerul care a învăţat pe călugăr imnul era însuşi Arhanghelul Gavriil.

(Ion Andrei Ţârlescu, Minuni ale Sfinţilor Îngeri, Editura Bunavestire, Bacău, 2002, pp. 172-173)

Teodor Danalache - Icoana Maicii Domnului Axion Estin de la Protaton

Icoana Maicii Domnului numită "Axion Estin", ceea ce înseamnă "Vrednică Eşti", este una dintre cele mai renumite şi iubite icoane din Biserică ortodoxă. Icoana este păstrată în Biserica Protaton, biserica centrală din Careia şi cea mai veche din întreg Sfântul Munte Athos. Această icoană este legată de o minune petrecută în chilia unui călugăr, numită astăzi "Chilia Axion Estin".

Biserica Protaton, cu hramul Adormirea Maicii Domnului, a fost ctitorită de Sfântul Împărat Constantin cel mare (324-337). În anul 361, pe vremea patriarhului arian Eudoxiu, Biserica Protaton a fost incendiată, urmând a fi rezidită de către împăraţii bizantini. Biserica actuală datează din secolul al X-lea, aceasta fiind doar reparată în decursul timpului. Cea mai importantă reparaţie a bisericii a avut loc sub împăratul Andronic al II-lea paleologul (1282-1328). Biserica Protaton a fost pictată de către Manuel Panselinos, undeva în jurul anului 1300.

Această minunată biserică a fost aleasă drept reşedinţă administrativă athonită încă din secolul al X-lea, aici având loc mai toate sinoadele şi dezbaterile athonite. Sinodul Sfântului Munte se adună aici, anual, la data de 15 august, odată cu prăznuirea Adormirii Maicii Domnului.

Icoana Maicii Domnului "Axion Estin" de la Biserică Protaton

Icoana Maicii Domnului "Axion Estin" este legată de descoperirea rugăciunii "Cuvine-se cu adevărat", unui călugăr nevoitor cu viaţă sfântă. Istoria icoanei

Axion Estin a fost scrisă în anul 1548, de către "călugărul Serafim". Înaintea acestei icoane ne-a fost dăruită rugăciunea sus-numită. Astăzi, scena descoperirii rugăciunii, călugărului nevoitor, s-a zugrăvit şi ea într-o icoană aparte, numită "Descoperirea rugăciunii către Maica Domnului".

Minunea a avut loc într-o chilie din apropiere de Careia, în anul 980. În această chilie vieţuia un părinte, împreună cu ucenicul său. Sâmbătă seara, părintele a mers în Careia, la priveghierea de rând, iar ucenicului i-a spus să cânte singur laudele şi slujba de noapte. Ucenicul a făcut în tocmai cele spuse de bătrân.

Ucenicul se ruga în faţa icoanei cu rugăciunea "Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim."

Într-o noapte, în vremea privegherii sale, călugărului i-a apărut Sfântul Arhanghel Gavriil, în chipul unui călugăr pelerin. Călugărul s-a numit pe sine Gavriil, fără a spune mai multe ori a arăta ceva în plus. Ajuns la chilie, el a cerut ucenicului să îl primească şi pe el la priveghere.

În vremea Cântării a nouă, de la Canoane, ucenicul a cântat "Ceea ce eşti mai cinstită", după rânduială. Venind rândul îngerului, acesta a cântat toată cântarea "Cuvine-se cu adevărat..." În această vreme, icoana s-a umplut de lumină negrăită.

Îngerul i-a arătat să se roage în modul următor: "Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi maica Dumnezeului nostru" la care să adauge rugăciunea pe care deja o ştia, anume: "Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare

decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim."

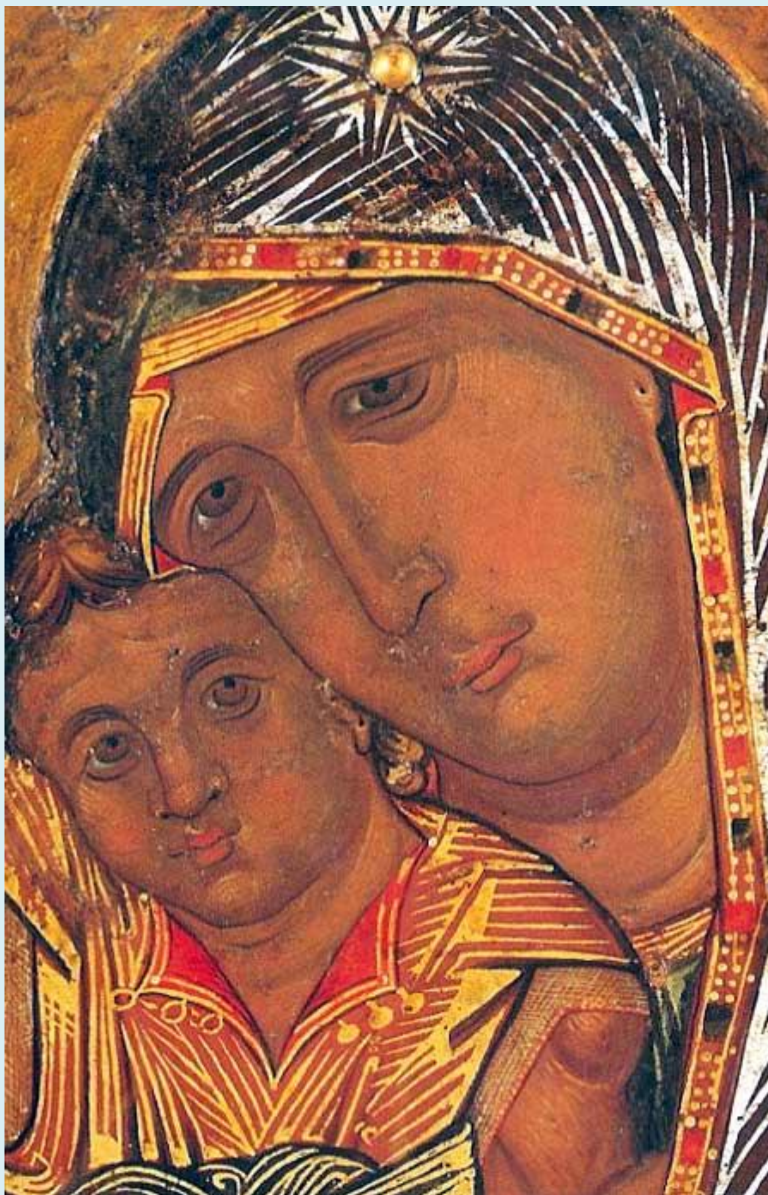
Ucenicul i-a cerut călugărului să îi scrie şi lui această nouă cântare, fiindu-i teamă ca nu cumva să nu o reţină. Îngerul i-a zis: "Adu-mi cerneală şi hârtie, pentru a scrie imnul." Ucenicul însă i-a zis: "Nu am nici cerneală, nici hârtie." Apoi, îngerul i-a zis: "Adu-mi o lespede." Atunci, călugărul înger a luat ţigla de piatră, de genul celor de pe acoperiş şi a scris cu degetul întreaga rugăciune. În acel moment, ucenicul şi-a dat seama că acela nu era un om, ci un înger, anume Arhanghelul Gavriil. Tot atunci, îngerul a dispărut.

La început, icoana era adusă în Biserica Protaton numai de cinci ori pe an, anume: de Naşterea Domnului şi de Sfintele Paşti, în Duminica Sfinţilor Părinţi de pe

Muntele Athos, de Adormirea Maicii Domnului şi în data de 11 iunie, când se face prăznuirea minunii icoanei.

Icoana Maicii Domnului "Milostiva", înaintea căreia ucenicul a primit descoperirea rugăciunii "Cuvine-se cu Adevărat", a fost luată şi mutată în Biserica Protaton, din centrul localităţii Careia. Ţigla scrisă de înger a fost dusă în Constantinopol, atunci când Sfântul Nicolae al II-lea Chrisobergul era patriarh (984-996). Această piatră s-a păstrat până în zilele noastre, în Careia.

În ziua de Luni, a Săptămânii Luminate, se face procesiune, în Careia, cu icoana Maicii Domnului Axion Estin. Ziua în care se face amintire de minunata

descoperire a Arhanghelului Gavriil este 11 iunie, când are loc o măreaţă şi deosebită priveghere.

Chilia numită "Axion Estin", unde a avut loc arătarea îngerului.

Părintele Ilie Cleopa - Cântarea Axionului „Axion Estin”- Cuvine-se cu adevărat

“Ia gândiţi-vă voi, dacă o sfântă icoană a Maicii Domnului, făcută de un pictor, este aşa de frumoasă, dar frumuseţile şi desfătările cerului unde sunt Heruvimii cei cu ochi mulţi şi Serafimii cei cu câte şase aripi, care îi cântă Maicii Domnului imnuri şi cântările cele dumnezeieşti, oare ce limbă le poate grăi? Cum zice Apostolul Pavel: Am auzit acolo cântări, care nu este cu putinţă omului a le vorbi. Până la al treilea cer. Dar Maica Domnului este peste toate cerurile! Este lângă Sfânta Treime!

Ce este acolo? Câtă slavă are Maica Domnului! Nu auziţi ce spune în Acatistul Sfântului Acoperământ: „Bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norul”. Un nor poate să acopere un oraş, o ţară, dar Maica Domnului cu acoperământul şi cu mila ei acoperă toate popoarele lumii; că atâta putere a primit de la Mântuitorul. ***Oricine şi oriunde o cheamă: în pădure, în pustie, la câmp, în cetate, în casă, la închisoare, oriunde ar fi, ea aude, pentru că este pusă acoperitoare şi mijlocitoare a întregii lumi către Dumnezeu.***

Eram în Sfântul Munte Athos, unde trăiesc numai călugări care duc viaţă în feciorie şi în curăţie. Acolo nimic nu trăieşte parte femeiască. Este «Grădina Maicii Domnului», unde ea a predicat Evanghelia cu Sfântul Ioan Evanghelistul şi Sfântul Apostol Marcu şi cu Maria Magdalena. Acolo a fost oraş de păgâni când a ajuns ea.

Când am mers la Protaton, în capitala Sfântului Munte, unde sunt cele mai vechi arhive ale Sfântului Munte de peste o mie de ani, acolo este o biserică foarte mare. În faţa acelei biserici este o piatră lată de câţiva metri pe care nu se prinde nici ploaia, nici zăpada niciodată. Nimic, nimic, nimic! Rămâne tot uscată. Îi zice piatra sângelui. De trei ori pe an izvorăşte sânge dintr-însa şi curge sângele şiroaie şi se duce la temelia bisericii.

Acolo, la anul 1274, în timpul împăratului Mihail al VIII-lea Paleologul, când a intrat Papa Grigorie al X-lea în Sfântul Munte cu armata şi a vrut să-i treacă pe călugări cu sila la catolici, a tăiat pe piatra aceea vreo câteva zeci de călugări. Şi sângele drepţilor de trei ori pe an iese şi atunci se fac slujbe. Curge sânge timp de câteva ore din piatra aceea. Dar apa nu se prinde de ea, zăpada nu se prinde, nimic, nimic. Este o minune mare.

Tot acolo în biserica Protaton am văzut sfânta icoană Axioniţa – Maica Domnului cu doi îngeri care-i ţin coroana. Axioniţa sau „Axion Estin" pe greceşte înseamnă Cuvine-se cu adevărat.

Aici ne-a povestit un părinte atonit istoria acestei icoane. *În valea numită „Axion Estin" trăia un mare sihastru care avea ucenic un călugăr tânăr, pe care-l creştea, ca să rămână în chiliuţa lui. O chiliuţă sub munte, în pădure.*

Ei aveau această icoană vestită, Maica Domnului, în chilie. Odată călugărul cel bătrân a plecat la priveghere la Mănăstirea Protaton. Să ştiţi că la Sfântul Munte, la toate praznicile împărăteşti, privegherile sunt toată noaptea. În tipicul mare al Sfântului Sava sunt puse 68 de privegheri de toată noaptea, în toate Duminicile şi în cele 12 praznice împărăteşti şi la Sfântul Ioan Botezătorul.

Şi bătrânul i-a spus călugărului tânăr:
– Eu mă duc la priveghere, tu rămâi acasă, fiule, şi-ţi fă pravila acasă, să nu rămână chilia singură.

Călugărul cel tânăr a întrebat pe bătrân:
– Ava, eu ce pravilă să fac?

Dar călugărul bătrân i-a zis:
– Fiule, tu n-ai să poţi priveghea toată noaptea. Citeşte la Psaltire două-trei catisme şi pe urmă du-te la icoana Maicii Domnului şi fă câteva metanii, să nu-ţi fie somn. Şi de câte ori te duci la icoana Maicii Domnului, să cânţi cântarea asta: Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Până atunci nu se ştia de rugăciunea „Cuvine-se cu adevărat". Numai atât se ştia în Sfântul Munte. Nu ştiau cum cântă îngerii în ceruri Maicii Domnului!

Atunci călugărul tânăr a făcut cum a zis bătrânul: A citit câteva catisme la Psaltire, s-a dus la Maica Domnului şi a făcut câteva metanii. A mai aprins candela să nu se stingă şi iar a cântat: Ceea ce eşti mai cinstită… Aşa a făcut până la miezul nopţii, ca să se lupte şi el şi să privegheze măcar atât; pe urmă să se culce să doarmă 3-4 ore, ca dimineaţa, când vine bătrânul, să se scoale iar la rugăciune.

Când a ajuns la miezul nopţii, bate cineva în uşă. Dar el ştia că bătrânul nu vine niciodată în timpul nopţii, că era departe de biserică. Apoi cine să vină în puterea nopţii, să-i bată în uşă? N-a vrut să dea drumul.

Şi aude un glas:
– Evloghite, pater! (Binecuvântează, părinte).

El, când a auzit că cere blagoslovenie, a zis dinăuntru:
– O Kirios! (Domnul să te binecuvânteze).

Şi numai a intrat un tânăr foarte frumos, tot călugăr, foarte luminat la faţă, şi l-a întrebat:
– Ce faci, frate?

– Ce să fac? Merg să mă culc, că nu mai pot priveghea de oboseală!

– Ce pravilă ai făcut de aseară până acum?

– Aşa mi-a spus bătrânul, când a plecat la biserică, să citesc la Psaltire două-trei catisme şi pe urmă să cânt Ceea ce eşti mai cinstită… şi să fac câteva metanii.

Dar cel ce a venit i-a spus:

– Nu se cântă numai Ceea ce eşti mai cinstită…

– Ba da! Aşa se cântă în tot Sfântul Munte, la toate mănăstirile.

– Nu! Iată cum cântăm noi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru, şi pe urmă cântăm: Ceea ce eşti mai cinstită…

Dar călugărul a zis:
– Eu aşa n-am auzit. Dacă vrei să-mi scrii, că vreau să învăţ şi eu rugăciunea asta.

– N-ai aici hârtie şi creion?

– N-am! Dar tare aş vrea să o învăţ şi eu!

– Du-te afară şi adu-mi o lespede de piatră!

Ucenicul s-a *dus afară şi a luat o lespede, a curăţat*-o el *şi a spălat*-o frumos.

– Am să scriu pe dânsa.

Şi căuta ceva cu care zgârie pe piatră. Dar călugărul venit îl întreabă:

– Ce cauţi?

– Caut un cui să scriu, căci creion nu am!

– Nu-i nevoie să scrii cu cuiul! Lasă că scriu eu!

Şi călugărul care a venit a început să scrie pe piatră rugăciunea cu degetul lui, ca prin ceară moale. Şi i-a scris foarte frumos pe greceşte toată cântarea: Cuvine-se cu adevărat… (Axion Estin).

Iar acesta a *încremenit când a văzut că acela mergea cu degetul prin marmură ca prin ceară moale şi ieşea scrisoarea aşa de frumoasă. Şi se gândea: „Ce om este acesta de scrie cu degetul pe marmură?”*

Şi după ce i-a scris, a semnat: „Eu am scris acestea, Gavriil, mai-marele voievod al puterilor îngereşti”, şi a dispărut din faţa lui.

Atunci călugărul a arătat piatra bătrânului când a venit, şi i-a spus toată întâmplarea cu Arhanghelul Gavriil.

S-a împânzit în tot Sfântul Munte minunea aceasta şi, din clipa aceea, în toate bisericile şi în toate cărţile bisericeşti, s-a introdus cântarea aceasta pe care o cântăm până astăzi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim. Amin.

Cine poate spune toate minunile Maicii Domnului? Nimeni nu le poate spune, pentru că sunt în tot pământul şi se lucrează cu fiecare suflet. ***De aceea vă rog să aveţi toţi icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria în casă. Să vă siliţi cât mai mult să lăudaţi pe Dumnezeu şi, după Dumnezeu, pe Maica Domnului şi apoi pe sfinţii lui Dumnezeu, pentru că Maica Domnului este ocrotitoarea şi mijlocitoarea întregii lumi!***

Când a fost Mântuitorul pe Cruce, nici acolo n-a lăsat fără îngrijire pe mama lui. I-a spus Sfântului Ioan Evanghelistul: Fiule, iată maica ta! Şi dintru acel ceas a luat-o ucenicul întru ale sale, că cinsprezece ani a mai trăit Maica Domnului, după Învierea Mântuitorului şi după Înălţarea la cer. Şi a stat la Efes, la casa Sfântului Ioan Evanghelistul, şi el îi purta de grijă.

Iar ei i-a zis: Maică, iată fiul tău! ***Spune Sfântul Ioan Gură de Aur: „Prin aceste cuvinte ale Mântuitorului de pe cruce, ne-a făcut pe toţi fii ai Maicii Domnului”.***

Toţi creştinii de pe faţa pământului suntem fiii ei, pentru că ne-a lăsat în ocrotirea Maicii Domnului. De aceea vedeţi că cele mai multe biserici din lume, din toate ţările, sunt făcute în numele Maicii Domnului. Să aveţi mare credinţă şi evlavie în rugăciunile ei!”

Istoria minunată a icoanei Maicii Domnului Axionița (“Cuvine-se cu adevărat”) - Sfântul Munte Athos

Icoana Maicii Domnului ,,Axion Estin" (Cuvine-se cu adevărat):
https://www.icoana.net/istoria-icoanei-axionita-sau-axion-estin/

http://www.youtube.com/watch?v=owMoijlofO0#t=903

Sfântul Munte Athos, Decembrie 2013

Icoana Maicii Domnului -Axion Estin (Cuvine-se cu adevărat)

Secolul X, Biserica Protaton, Sfântul Munte Athos

Icoana Maicii Domnului “Cuvine-se cu adevărat” este icoana ocrotitoare a Sfântului Munte şi cea mai cinstită din toate. Numele l-a luat de la o întâmplare minunată petrecută în Chilia Adormirii Maicii Domnului.

Lângă Schitul Sfântului Andrei (Serai), mai precis în valea din spatele schitului, este Chilia Adormirii Maicii Domnului a Mănăstirii Pantocrator, care se afla sub ascultarea “Protos-ului”. În această Chilie “înflorea ca un curmal cu coroană înaltă şi cu poame dulci acel cuvios şi minunat monah ” care asculta întru toate de duhovnicul său. Obiceiul Părintelui era să meargă în fiecare sâmbătă la Caries, la privegherea care se ţinea în Biserica Protaton.……

Istoria minunată a icoanci Maicii Domnului Axionița (Η ΠΑΝΑΓΙΑ «ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ») ("Cuvine-se cu adevărat")

Icoana Maicii Domnului "Cuvine-se cu adevărat" este icoana ocrotitoare a Sfantului Munte şi cea mai cinstită din toate. Numele l-a luat de la o întâmplare minunată petrecută în Chilia Adormirii Maicii Domnului.

Lângă Schitul Sfântului Andrei (Serai), mai precis in valea din spatele schitului, este Chilia Adormirii Maicii Domnului a Mănăstirii Pantocrator, care se afla sub ascultarea "Protos-ului". In această Chilie *"înflorea ca un curmal cu coroană înaltă şi cu poame dulci acel cuvios şi minunai monah "* care asculta întru toate de duhovnicul său. Obiceiul Părintelui era să meargă în fiecare sâmbătă la Caries, la privegherea care se ţinea în Biserica Protaton. Odată, înainte de plecare, i-a spus preacucenicului său ucenic:

-Fiul meu, eu mă duc la priveghere, dar tu să faci canonul pe care-l ştii şi slujba Utreniei, după rânduiala noastră.

Acestea se petreceau în anul 980 d.H. pe vremea împăratului Bizanţului Vasile al II-lea Porfirogenetul, fiul lui Leon cel înţelept (915). Aceea a fost scara în care i s-a arătat Arhanghelul Gavriil, sub înfăţişarea unui monah necunoscut la Athos, şi i-a cerut găzduire. Cuviosul ucenic l-a primit cu bucurie, ca pe fratele său, şi i-a pus dinainte tot ce se găsea în chilie, aşa cum se cuvenea unui oaspete.

Cu toate că sărăcia lor era mare, Domnul, care pe toate le rânduieşte în taină, le trimitea întotdeauna tot ce aveau nevoie. Este ştiut doar că un nevoitor adevărat petrece *"în cea mai mare sărăcie.* De cu noaptea s-au sculat ucenicul şi oaspetele să citească slujba de dimineaţă, Utrenia. **"Rânduiala este să se cânte după Cântarea a noua, atunci când nu e prăznuit un Sfânt cu doxologie, şi** *Cuvine-se cu adevărat..,* **unit cu** *Ceea ce eşti mai cinstita* **...după minunea petrecută la Sfântul Munte Athos în chilia Mănăstirii Pantocrator, unde arătându-se Arhanghelul Gavriil, a cântat acest imn în faţa icoanei Născătoarei de Dumnezeu"** (Nicodim Aghioritul).

Când au ajuns la cântarea a noua, monahul cel străin a început să cânte nu **"Ceea ce eşti mai cinstită..."**, după cum cerea rânduiala, ci o cântare necunoscută pe care ucenicul atunci o auzea pentru prima oară, o cântare de laudă către Maica Domnului:

"Cuvine-se cu adevărat să te fericim. Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru".

La sfârşit călugărul a cântat şi cunoscutul imn al Sfântului Cosma, episcopul Maiumei:

"Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim".

Monahul necunoscut a cântat apoi de mai multe ori în faţa icoanei Maicii Domnului cele două cântări, până ce ucenicul a învăţat-o pe dinafară pe cea nouă. După aceea i-a cerut să-i aducă hârtie şi cerneală ca să-o scrie, dar în chilie nu se afla altceva decât "bogata" ei sărăcie. Atunci l-a trimis să aducă de afară o lespede pe care a scris imnul cu degetul, ca şi cum lespedea n-ar fi fost de piatră, ci din aluat moale. După alţii, Arhanghelul l-ar fi scris pe o lespede din podeaua de piatră a chiliei.

Scrierea **"cu degetul"** pe piatră arată că imnul a fost scris prin puterea lui Dumnezeu şi deci că Dumnezeu însuşi l-a scris.

După ce cuviosul ucenic a învăţat pe dinafară cântarea îngerească **"Cuvine-se cu adevărat..."** închinată Născătoarei de Dumnezeu, monahul i-a spus:

-Aşa trebuie să cântaţi de acum înainte - după care s-a făcut nevăzut. Fusese Arhanghelul Gavriil, trimis de Dumnezeu spre a cinsti un ucenic smerit şi sărac a cărui viaţă cuvioasă se petrecea in ascultare. Ucenicului i-a plăcut mult cântarea şi a cântat-o până dimineaţa, fiindcă simţea că aducea duhului său multă bucurie şi că îi facea inima să tresalte. De aceea o cânta întruna fără ca mintea să i se mai poată sătura.

Când Părintele s-a întors de la priveghere, l-a auzit de departe, - minunându-se şi **"nedumerit"** - pe ucenic cântând pe glasul al doilea cântarea cea plăcută şi plină de dulceaţă a Arhanghelului. Atât cuvintele cât şi melodia dumnezeiască îi erau cu desăvârşire necunoscute. Atunci le auzea pentru prima oară. După ce ucenicul i-a povestit totul pe rând, aşa cum se întâmplase, Părintele a alergat înapoi la Caries şi a vestit şi celorlalţi Părinţi minunea. La Protaton au bătut atunci toate clopotele.

Cândva, în sec. al X-lea, o icoană pictată în cinstea acelei minuni, numită **"Cuvine-se cu adevărat..."** a fost adusă în Biserica Protaton şi a fost aşezată pe tronul arhieresc din altar unde veghează şi astăzi.

De atunci Chilia s-a numit **""Cuvine-se cu adevărat..."** (Αξιόν εστιν), iar valea unde se află a primit numele "A **cânta"** (Αδειν).

în Lunea din Săptămâna Luminata icoana Maicii Domnului **"Cuvine-se cu adevărat..."** este scoasă şi purtată în litanie în Caries *"ca să sfinţească chiliile şi pe vieţuitorii lor, precum şi chiliile tuturor monahilor din Sfântul Munte şi din toată lumea.* Icoana este întâmpinată cu mare cinste în bătaia clopotelor "*iar celor ce iau parte la procesiune li se împart darurile sfinţite de pâine, ouă, brânza şi vin alb...*Astăzi doar câteva locuri mai ţin obiceiul. Altădată, după întoarcerea sfintei icoane la Protaton, "*închinătorii erau poftiţi la praznic* ".

CUVÂNT

Din purtarea de grijă a Maicii Domnului, spre întărirea în credinţa ortodoxă şi mângâierea poporului român, s-a pictat în Sf. Munte al Athonului această icoana după originalul AXION ESTIN; care aflându-se în biserica Protaton din Careia, s-a dovedit făcătoare de minuni şi prin copiile ei răspândite între cei dreptslăvitori din toată lumea, aceasta la mai bine 1000 de ani după arătarea Sf. Arhanghel Gavriil şi predarea către biserică a preafrumosului imn CUVINE-SE CU ADEVĂRAT.

Toată această osteneală a unor monahi din Sf. Munte şi a unor creştini din România, este o încercare de a atrage mila Maicii Domnului către poporul român, spre luminarea tuturor şi risipirea norilor grei ai încercărilor acestui veac.

Mulţumim Maicii Domnului pentru ajutorul dat în toată această lucrare, care fără ajutorul şi Acoperământul ei ar fi fost fără roade. Sfântul Munte Athos, Decembrie 2013

Cuvânt

Din purtarea de grijă a Maicii Domnului, spre întărirea în credinţa ortodoxă şi mângâierea poporului român, s-a pictat în Sfântul Munte al Athonului această icoană după originalul Axion Estin; care aflându-se în biserica Protaton din Careia, s-a dovedit, făcătoare de minuni şi prin copiile ei răspândite între cei dreptslăvitori din toată lumea, aceasta la mai bine 1000 de ani după arătarea Sfântului Arhanghel Gavriil şi predarea către biserică a prea frumosului imn Cuvine-se cu adevărat.

Toată această osteneală a unor monahi din Sfântul Munte şi a unor creştini din România, este o încercare de a atrage mila Maicii Domnului către poporul român, spre luminarea tuturor şi risipirea norilor grei ai încercărilor acestui veac.

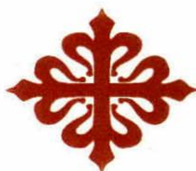
Mulţumim Maicii Domnului pentru ajutorul dat în toată această lucrare, care fără ajutorul şi Acoperământul ei ar fi fost fără roade.

Sfântul Munte Athos, Decembrie 2013

TROPARUL ICOANEI "CUVINE-SE CU ADEVĂRAT"

Glasul al IV-lea

Adunarea părinților, a tuturor celor ce în Athos viețuiesc, cu credință astăzi sărbătoresc și cu bucurie cântă, slăvind pe Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta și noi, în chip minunat, împreună cu îngerii să o preamărim pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce e pururea binecuvântată.

Icoana Maicii Domnului

AXION ESTIN (CUVINE-SE CU ADEVĂRAT)

Secolul X, Biserica Protaton, Sfântul Munte Athos

Minunea icoanei Maicii Domnului Axion Estin de la Mănăstirea Paltin Petru Vodă

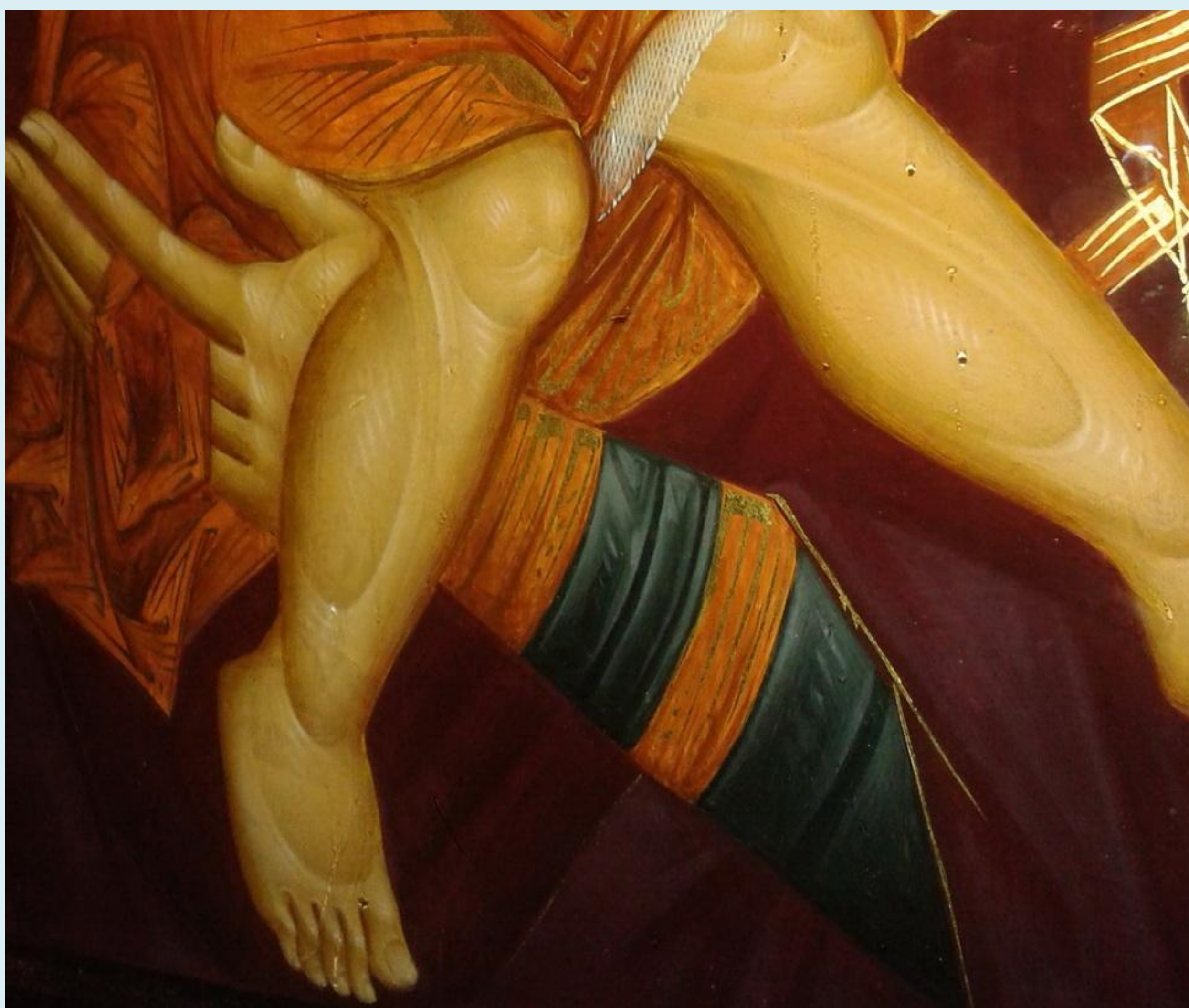

„Bucură-te Fecioară, nădejdea celor deznădăjduiţi şi celor biruiţi ajutătoare”

O minune prea slăvită s-a petrecut astăzi în mănăstirea noastră, prin purtarea de grijă a bunului Dumnezeu, minune care ne bucură şi ne mângâie inimile, dar care ne şi îngrijorează în acelaşi timp.

Astăzi, 11 ianuarie, 2014, icoana Maicii Domnului, din biserica Mănăstirii noastre, Paltin Petru Vodă, a izvorât şiroaie de mir, cu o mireasmă atât de puternică încât se putea simţi mirosul de mir atât în toată biserica, cât şi afară, în jurul bisericii.

Această icoană este copie după originalul icoanei făcătoare de minuni, Axion Estin, din Sfântul Munte Athos, icoană pictată prin osteneala, dragostea şi sârguinţa Părinţilor români din Sfântul Munte şi dăruită spre mângâiere maicilor din mănăstirea Paltin Petru Vodă, pentru a alina durerea pierderii marelui nostru duhovnic, Părintele Justin Pârvu şi spre a ne fi sprijin şi povăţuitoare tainică spre mântuire.

Această minune petrecută astăzi vine poate să ne încredinţeze de puterea acestei icoane cu adevărat făcătoare de minuni, sau poate ne atenţionează prevestind vremuri mai tulburi şi anevoioase pentru poporul dreptcredincios.

De aceea ne simţim datori să întărim şi să sporim rugăciunile noastre, cerând Maicii Domnului să ne ierte pentru fărădelegile noastre şi să ne izbăvească din toate ispitele, nevoile şi durerile ce cu dreptate vin asupra noastră.

Sursa: https://www.paltin-petruvoda.ro/minunea-icoanei-maicii-domnului-axion-estin-de-la-manastirea-paltin-petru-voda/

Dar din Sfântul Munte Athos pentru Mănăstirea Dervent

Icoana Maicii Domnului numită "Axion Estin", ceea ce înseamnă "Vrednică Eşti", este una dintre cele mai renumite şi iubite icoane din Biserica Ortodoxă. Icoana este păstrată în Biserica Protaton, biserică centrală din Careia şi cea mai veche din întreg Sfântul Munte Athos. Această icoană este legată de o minune petrecută în chilia unui călugar, numită astăzi "Chilia Axion Estin".

Biserica Protaton, cu hramul Adormirea Maicii Domnului, a fost ctitorită de Sfântul împărat Constantin cel mare (324-337). În anul 361, pe vremea patriarhului arian Eudoxiu, Biserica Protaton a fost incendiată, urmând a fi rezidită de către împăraţii bizantini. Biserica actuală datează din secolul al X-lea, aceasta fiind doar reparată în decursul timpului.

Miercuri 11 iunie, ora 17.00, a sosit la Mănăstirea Dervent, din Sfântul Munte Athos, copia icoanei făcătoare de minuni "Axion Estin". Icoana este darul părintilor români de la Mănăstirea Vatopedu pentru Mănăstirea Dervent şi va fi adusă de IPS Teodosie şi un sobor de preoţi. (Sursa: arhiepiscopiatomisului.ro)

ΜΡ
ΘΥ
ΙC ΧC
Ο ΑΞΙΟΝ ΕCΤΙΝ
ΑΞΙΟΝ ΕCΤΙΝ ΩC ΑΛΗΘΩC ΜΑΚΑΡΙΖΕΙΝ CΕ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΤΗΝ ΑΕΙΜΑΚΑΡΙCΤΟΝ Κ ΠΑΝΑΜΩΜΗΤΟΝ Κ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΗΜΩΝ

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Axioniţa” de la Mănăstirea Sihăstria, Neamţ

Această sfântă icoană a Maicii Domnului, supranumită „Axioniţa” sau „Axion Estin”, care înseamnă în greceşte „Cuvine-se cu adevărat”, se află în naosul bisericii vechi.

***

A fost pictată la începutul secolului XX la Sfântul Munte Athos de către un călugăr român care s-a nevoit cu mult post şi rugăciune, respectând rânduiala de pictură tradiţională ortodoxă.

În anul 1909, ieroschimonahul Ioanichie Moroi, primul egumen al Schitului Sihăstria, a îmbrăcat această icoană în argint.

Arhimandritul Cleopa Ilie a fost martorul mai multor minuni săvârșite de sfânta icoană a Maicii Domnului.

În vara anului 1947, pe când era stareț al Sihăstriei, din ispita vrăjmașului s-au pierdut oile mănăstirii în pădurile seculare din Munții Sihlei. Frații le-au căutat

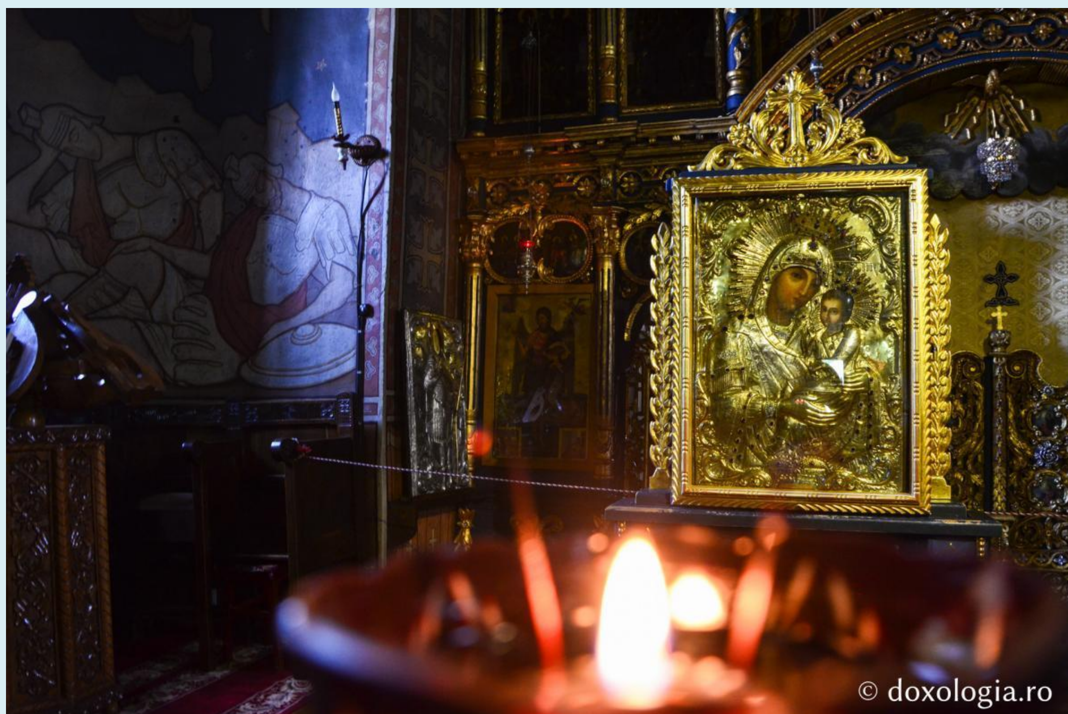
timp de două săptămâni și nu le-au aflat. Atunci au spus părintelui stareț despre aceasta.

Inspirat de Duhul Sfânt, părintele Cleopa i-a chemat pe frați în biserică, au îngenuncheat cu toții în fața icoanei Maicii Domnului și s-au rugat să afle oile pierdute. Sărutând sfânta icoană, au plecat cu toții, împreună cu stareţul Cleopa, să caute oile în adâncul munților. Pe cale făceau ectenii și rugăciuni din timp în timp, chemând ajutorul Preasfintei Fecioare Maria. După doar câteva ore de căutări, oile mănăstirii au fost găsite într-o poiană, fără a fi vreuna lipsă.

Văzând cu toții această minune, au căzut în genunchi împreună cu Părintele Cleopa și au mulțumit Maicii Domnului că le-a descoperit oile pierdute.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Axioniţa" de la Mănăstirea Durău

Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Durău este o icoană argintată ce datează încă din secolul al XVIII-lea.

***

Această icoană, foarte apreciată de localnici, este aşezată în partea stângă a naosului bisericii mari a mănăstirii.

Conform unor însemnări din istoricul Mănăstirii Durău, se atestă faptul că icoana Maicii Domnului provine de la vechiul schit Sihăstria Ceahlăului.

„Părinţilor, să luăm repede icoana Maicii Domnului"

Acest schit a fost întemeiat de câţiva călugări pe la începutul secolului al XV-lea, fiind cea mai veche aşezare monahală de pe Valea Bistriţei. Sihăstria a fost distrusă definitiv în anul 1704 de o avalanşă de zăpadă, chiar în noaptea de Înviere, dar icoana a scăpat în chip minunat.

Se spune că unui călugăr cu viaţă aleasă i s-a arătat Maica Domnului, prevenindu-l de marea nenorocire. Atunci când s-a pornit avalanşa, acesta a strigat:

- Părinţilor, să luăm repede icoana Maicii Domnului şi să fugim pe obcină, că vine muntele peste noi!

Ceilalţi, crezând că aiurează, nu l-au ascultat. Atunci, smeritul sihastru a luat singur icoana Maicii Domnului şi a fugit din biserică. Îndată, avalanşa de zăpadă a acoperit schitul, biserica şi părinţii, după ce cuviosul Simeon Sihastrul a citit Evanghelia Sfintelor Paşti, dându-şi cu toţii duhul în mâinile lui Dumnezeu Celui ce a înviat din morţi. A scăpat cu viaţă numai acel călugăr cu icoana Maicii Domnului.

„Maica Domnului, scoală-mă la sfânta rugăciune!”

Părintele Silvestru Ailincăi († 1919) a dat mărturie despre minunile Maicii Domnului prin însăşi viaţa lui. Părintele a vieţuit la Mănăstirea Durău vreme de 20 de ani, mai înainte de aceasta el fiind căsătorit. Părintele avea mare evlavie către Maica Domnului. La icoana ei se ruga mereu, zicând: „Maica Domnului, ajută-mi mie, păcătosului. Maica Domnului, dă-mi sfârşitul cel bun! Apoi săruta icoana şi se ducea la ascultare cu ochii în lacrimi”.

De la o vreme, părintele Silvestru surzise de tot, căci avea peste 90 de ani. La biserică, însă, nu lipsea şi nu întârzia niciodată.

Într-o zi, l-au întrebat părinţii:
- Cum te scoli noaptea, la Utrenie, părinte Silvestru, dacă nu auzi clopotul?

- Are Maica Domnului milă de mine, păcătosul. Când mă culc zic: „Maica Domnului, scoală-mă la sfânta rugăciune!”. Iar la miezul nopţii, când toacă de Utrenie, cineva mă atinge puţin şi îndată mă scol.

În toamna anului 1919, pe când erau cu toţii la Utrenie şi se cânta „Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii”, părintele Silvestru făcea metanii, după obicei, la icoana Maicii Domnului. Apoi, el a rămas în genunchi, cu fruntea la pământ. Părinţii credeau că l-a furat somnul.

La sfârşitul slujbei, au mers la el zicând:
- Scoală, părinte Silvestru, că s-a terminat Utrenia! Dar, o, slăvită minune! Părintele Silvestru îşi dăduse duhul înaintea icoanei Preasfintei Fecioare!

Este o tradiţie pentru oamenii din zonă ca, înainte de a pleca la serviciu, să treacă mai întâi pe la mănăstire, pentru a se închina și a spune o rugăciune.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Axioniţa” de la Mănăstirea Agapia

Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Agapia este aşezată în biserica cea mare a mănăstirii, în centrul naosului, în partea dreaptă, într-o strană de lemn, frumos sculptată şi împodobită cu candele şi broderii.

***

Tradiţia locului afirmă că icoana ar fi din secolul al XIV-lea sau chiar al XIII-lea, de origine sau influenţă bizantină. Stilul în care a fost pictat chipul Maicii Domnului şi alte câteva elemente, cum ar fi scrisul, atestă influenţa.

După aceeaşi tradiţie, icoana a fost dăruită Mănăstirii Boiştea de către ctitorul acesteia, ieromonahul Macarie Bou, către sfârşitul secolului al XIV-lea. La începutul veacului al XVII-lea, când Mănăstirea Boiştea a fost desfiinţată, icoana a fost adusă la Mănăstirea Topoliţa şi de aici la Mănăstirea Gârcina, în timpul domniei lui Ieremia Movilă.

În anul 1803, când maicile de la Gârcina au venit la Agapia, printre bunurile transferate aici s-a numărat şi icoana Maicii Domnului „Axioniţa”, dovadă a valorii ei deosebite.

Icoana Maicii Domnului de la Agapia a fost repictată în secolul al XVI-lea, dar după anul 1970 ea a fost restaurată, scoţându-se la lumina vechea pictură, care este de o frumuseţe deosebită.

La Mănăstirea Stânişoara a fost adusă o copie a icoanei Maicii Domnului „Axion Estin”

În Duminica Ortodoxiei, ÎP Părinte Varsanufie, arhiepiscopul Râmnicului, a oficiat Sfânta Liturghie la Mănăstirea Stânișoara.

După slujba din 5 martie 2017 a fost purtată în procesiune și așezată spre închinare o copie a icoanei Maicii Domnului Axion Estin de la Mănăstirea Protaton din Sfântul Munte Athos.

La eveniment au fost prezenți stareți și starețe din Eparhie și numeroși pelerini, informează site-ul oficial al Arhiepiscopiei Râmnicului.

În cuvântul rostit, ierarhul a amintit că în Duminica Ortodoxiei, este serbat triumful pe care creştinii l-au avut, după un secol de lupte, prin restabilirea cultului sfintelor icoane.

În acele vremuri tulburi, a continuat Înaltpreasfinția Sa, pentru a nu fi distruse, unele dintre icoane au fost așezate în Sfântul Munte Athos, unde s-au arătat a fi făcătoare de minuni.

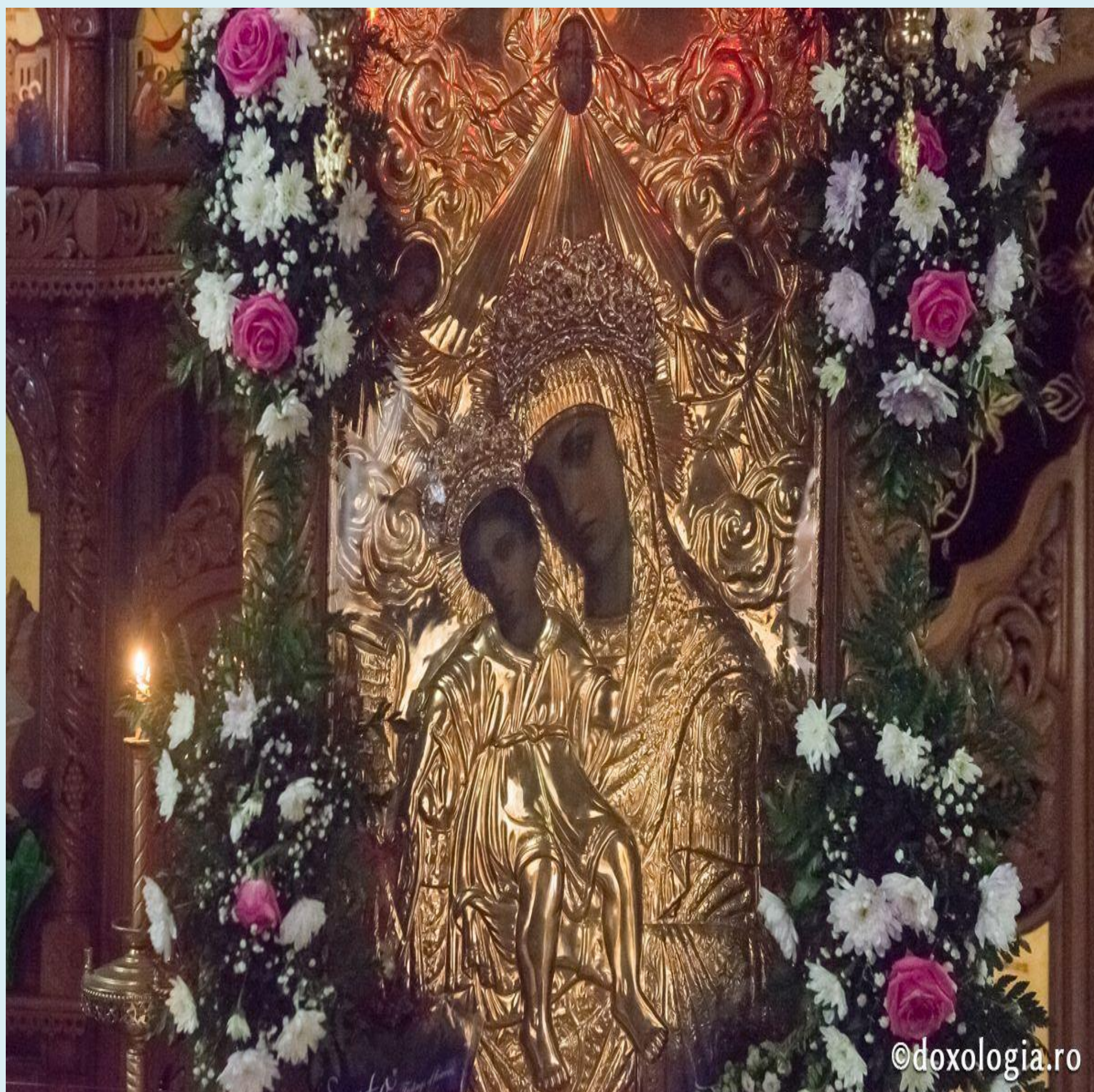
Din mila lui Dumnezeu, mai multe mănăstiri din Arhiepiscopia Râmnicului au icoane vechi, făcătoare de minuni.

La final, IPS Varsanufie a precizat că prin așezarea ei în această Mănăstire, icoana Maicii Domnului Axion Estin devine ocrotitoarea mănăstirilor din Muntele Cozia.

Publicat de Sorin Ioniţe 07.03.2017

Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Hadâmbu

Icoana de la Hadâmbu seamănă cu Icoana Maicii Domnului "Axion Estin", una dintre cele mai renumite şi iubite icoane din Biserica Ortodoxă, păstrată în Biserica Protaton, biserica centrală din Careia şi cea mai veche din întreg Sfântul Munte Athos.

***

Zidurile bisericii Mănăstirii Hadâmbu din judeţul Iași adăpostesc un mare dar al lui Dumnezeu pentru noi, Icoana Maicii Domnului, ce izvorăște tămăduiri celor ce se roagă cu credință.

Icoana Peasfintei Născătoare de Dumnezeu de la Mănăstirea Hadâmbu a fost pictată de preotul Octavian Zmau în anul 1938. Ulterior, icoana a fost îmbrăcată într-o ferecătură de argint, lucrată de către meșterul Ion Contfas.

Un element distinct al acestei icoane este faptul că Pruncul Hristos este ţinut pe mâna dreaptă a Maicii Domnului, iar nu pe cea stângă, fiind o copie fidelă a icoanei „Axion Estin" de la Mănăstirea Protaton din Sfântul Munte Athos.

În perioada comunistă, icoana Maicii Domnului a fost ținută într-o ladă, dat fiind faptul că schitul în care se afla fusese închis. Abia în anul 1990 este reașezată spre închinare în biserica mănăstirii, după resfințirea acesteia.

Doi ani mai târziu, de ziua Bobotezei, din ochii Maicii Domnului a început să curgă mir.

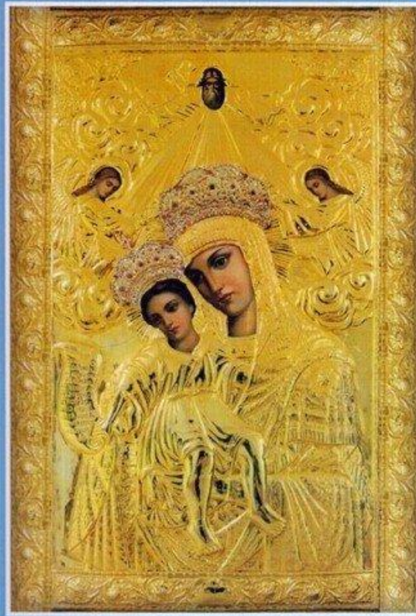
Un incendiu puternic ce a izbucnit în anul 2003 a cuprins mănăstirea, mistuind nenumărate odoare, printre care cărţile şi obiectele bisericeşti, mai puțîn icoana Maicii Domnului, care a scăpat neatinsă de flăcări.

Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Hadâmbu este astăzi, ca și acum câteva decenii, punctul de sprijin și de mângâiere al monahilor, al credincioșilor ce locuiesc în apropiere, precum și al pelerinilor care vin aici și se roagă cu credință.

Robert Apetrei

Minunile Maicii Domnului de la Mănăstirea Hadâmbu

Inima Fecioarei Preacurate bate în ceruri pentru Biserica lui Hristos - Trupul Fiul ei cel prea iubit, luat din umanitatea ei feciorelnică. Maica Domnului simte în mod infinit iubirea dumnezeiască a Fiului, iar Fiul înțelege grija mamei și durerea ei de mamă pentru credincioșii năpăstuiți. El - Dumnezeul cerului și al pământului - nici nu mai are trebuință să o întrebe ceva, pentru că știe ca Dumnezeu sufletul ei din care Tatăl ceresc a plămădit sufletul lui.

La nunta din Cana Galileii, Maica, plină de milostivire i-a zis Fiului: „Nu mai au vin!, iar Fiul i-a zis că nu a venit ceasul Lui de lucrare mântuitoare, rânduit de Tatăl din veșncie. De aici, Maica vieții nici nu Îl mai roagă nimic, pentru că știe că El cunoaște și iubește fiecare clipă și gând al ei. Spune doar: Să faceți ceea ce El vă va spune“, cuvinte care peste milenii sunt deviza, sfatul, porunca supremă a Maicii: Să facem ceea ce spune El. De aceea, în Icoana Maicii Domnului cu Pruncul, ea arată spre El: „Să faceți ceea ce vă va spune El“.

Hristos - în gingășia și iubirea lui de Dumnezeu îi împlinește dorirea Mamei Lui încă înainte de a-L ruga, simte infinit fiorul și suspinul Maicii, iar pe Cruce, în durerile morții, o încredințează ucenicului iubit. Și fiind cu Trupul în mormânt, cu sufletul în iad ca un Dumnezeu, sfărâmând baierele morții, fiind în Rai cu tâlharul și pe Tron împreună cu Tatăl, toate umplându-le, El, Dumnezeul Cel necuprins, are grijă de Maica lui, prin al cărei suflet au trecut durerile morții de fiu. Hristos plânge în ceruri de durerea Maicii Lui și o mângâie încă înainte de înviere, șoptindu-i - așa cum au văzut Sfinții Părinți în vedenie - „Nu te tângui pentru Mine Maică, pe Cel ce fără de sămânță M-ai născut, văzându-Mă zăcând în groapă, fără suflare, Căci voi învia și Mă voi prea slăvi și voi înălța întru slavă pe toți cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc pe tine“ (Axionul din Sâmbăta cea mare, Sâmbăta pogorârii la iad a Mântuitorului).

De aceea minunile Maicii Domnului, revărsate prin icoanele sale făcătoare de minuni sunt răspunsul plin de iubire dumnezeiască a Fiului ei și Dumnezeu la durerea sufletului ei de mamă. Aceste minuni sunt străfulgerări de lumină ne-creată asupra universului, sunt lumini de restaurare prin har a firii căzute, puteri de vindecare din boală și din moarte, revenirea sănătății spirituale și trupești, sau doar fiorul sfânt de îndreptare pentru păcătoși, un suspin interior a ființei care deschide omului împovărat de întuneric conștiința morții și a vieții veșnice, a inutilității atâtor griji pe pământ, a trecerii noastre dincolo și a rămânerii noastre în țara de dincolo de veac. Minune negrăită este și lumina perpetuă care se revarsă pe chipurile oamenilor străluminați de icoana sfântă, și schimbarea fundamentală a vieții pentru mulți dintre ei. Alții, văzând atâta noian de durere, atâta boală și suferință, își înmoaie sufletul și plânsul lor interior, compătimitor atâtor suspine și vaiete ale acestei lumi aduce lumină în lume.

Aceasta este minunea cea mai mare pe care Maica Domnului - prin icoanele sale făcătoare de minuni - o săvârșește pururea în inimile celor ce se închină ei - la Mănăstirea Hadâmbu sau aiurea.

Mii de oameni au istoria lor de spus, unii au fost vindecați de boli, alții de primejdii sau de suferințe grele, păcatele li s-au șters prin rugăciune, spovedanie și Sfântul Maslu, alții au simțit în inimă fiorul dumnezeiesc al locului, mii de însemnări în cărțile de onoare ale mănăstirii vorbind despre acest simțământ negrăit, dar evident în frumusețea și efectivitatea sa harică.

Maica Domnului aduce lumină oamenilor. Ea a născut pe pământ „Lumina lumii“, ea e purtătoarea de lumină sfântă în toată istoria și veșncia (Theotokos photophoros). Uneori e doar lumina văzută, adusă celor orbi, alteori e lumina sfântă a înțelegerii adevărului vieții, a finalității eterne a firii umane:

***

„Pe data de 1 octombrie 2006 am pășit pentru întâia oară la mănăstirea Ha-dâmbu. Mulțumesc binefăcătorilor mei care m-au adus și m-au închinat la icoana Maicii Domnului. După ani de zile în care nu puteam suporta lumina, Maica Domnului s-a milostivit asupra mea și suport lumina naturală. Mare minune! Mulțumesc Maicii Domnului“ scrie Elena L. în ziua de 25.11.2006.

***

Doamne Iisuse Hristoase,, Dumnezeul nostru, îți mulțuimim că ai adus Raiul pe pământ!“ Bogdan Iulian Catalin ș Beatrice 6 12.2006.

Minunile Maicii Domnului

Sunt mii de istorisiri, spuse sau nespuse, vestite sau păstrate în taina sufletelor despre minunile Maicii Domnului de la Hadâmbu. Oamenii bolnavi sufletește au plecat vindecați, dureri ascunse, suferințe vechi și boli incurabile, infirmități sau cancere, neputințe spirituale sau blesteme vechi, toate se șterg în lacrimile Maicii Domnului, care a primit de la Fiul ei iubirea infinită și nesfârșită pentru neamul omenesc.

O înțelegere tainică, plină de iubire, un dialog mai presus de cuvinte se țese între sufletul deschis în rugăciune și Maica Domnului, prezentă în har în icoana ei. Dureri inexprimabile își găsesc alinarea, și recunoștința credincioșilor vinde-cați clădește Biserica interioară din suflete.

La Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, preotul se roagă: “Mulțumin pentru toate câte le știm și nu le știm, pentru binefacerile Tale arătate și nearătate“, recunoscând cât de limitat e accesul nostru la tainele lui Dumnezeu, cât de puțin știm despre minunile care se petrec cu noi, câte binefaceri și daruri primim de care nu suntem conștienți, câtă lumină strecoară Maica Domnului în suflete și câtă bucurie ne așteaptă pe cei ce vom asculta adierea acestei lumini și vom înmulți acea lumină în sufletele celorlalți.

Așa e la Hadâmbu. Oamenii gârboviți de durere și de păcat, plini de rănile răutății lor sau a altora urcă dealul și își pleacă genunchii la icoana Răsăritului de soare ceresc. Și se ridică de la rugăciune ușurați, “însuflețiți de Dumnezeu“ (așa cum spunea un pelerin), de data aceasta împovărați de darurile și de îndurările Lui.

În iubirea de mamă a Fecioarei, fiecare om se adăpostește ca la sânul mamei, care știe tot ce vrea pruncul fără ca acesta să i-o spună, nici măcar prin plâns. O extensie teologică se realizează prin închinare: dragostea Maicii pentru Pruncul dumnezeiesc devine dragoastea Maicii Bisericii pentru întregul neam al lui Hristos și pentru fiecare om în parte, firmitură unică din Trupul euharistic al lui Hristos care este Biserica.

Dacă toate aceste miracole evocate pîna acum s-au petrecut în prezența unui număr foarte mare de martori, atât din rândul monahilor, cât și din rândul credincioșilor ce s-au închinat la Hadâmbu de-a lungul ultimilor ani (fapt care face să sosească astăzi la mănăstirea Hadâmbului autobuze cu pelerini din toate colțurile țării), mai există o suită de minuni trăite de creștini în taina sufletului lor, pentru care depun mărturie în fața întregii lumi pentru miracolele săvârșite de cele patru Icoane făcătoare de minuni de la Mănăstirea din Dealul mare.

Menționăm doar câteva dintre ele, eroii acestor întâmplări dorind să-și păstreze anonimatul.

***

O credincioasă din comuna Mogoșești, aflată chiar la poalele Dealului mare, a cumpărat de la mănăstire, acum doi ani, o iconiță a primei Icoane făcătoare de minuni, care avea formatul unei cărți poștale, fiind plastifiată și având pe verso mențiunea “Sfințită“. Femeia s-a întors acasă, dar - din neglijență - a rătăcit reproducerea icoanei într-un vraf de hârtii nefolositoare, pe care le-a aruncat in foc. Spre stupoarea ei, la numai câteva clipe după ce focul din sobă a fost aprins, cele trei inele de fontă ale godinului au sărit și, sub privirile sale uluite, reproducerea sfințită a Icoanei făcătoare de minuni a țâșnit drept în mijlocul camerei, pe covor, fără nici o urmă de arsură!!!

***

Un preot paroh din Brașov a căzut la pat bolnav, fiind suspect de leucemie. Înainte de a-si face toate analizele medicale, el a trimis-o pe soția sa la Schitul Hadâmbului

cu straiele sale preoțești, rugând-o să le atingă de icoanele ce plânseseră cu lacrimi de mir.

Întoarsă acasă, preoteasa și-a găsit bărbatul foarte abătut, căci primise între timp confirmarea necruțătorului diagnostic.

Amintindu-și de vorbele Mântuitorului: "Rugați-vă ca și când ați primit deja ceea ce cereți și vi se va da vouă după credință", Sfinția sa ne-a povestit că a îmbrăcat straiele preoțesti atinse de Icoanele făcătoare de minuni, cu mare încredere în milostivirea Prea Sfintei Fecioare Maria.

După o săptămână, preotul brașovean era complet vindecat și sosea la Mănăs-tirea Schitul Hadâmbului, unde îngenunchea în fața Sfintelor Icoane, plângand cu lacrimi fierbinți de recunostință.

***

Astă-primăvară, chiar în acest an (2009), o credincioasă din Suceava a venit la Schitul din Dealul mare pentru că suferea de o gravă leziune a coloanei verte-brale, ce o condamna la o operație chirurgicală extrem de periculoasă și fără sorți prea mari de izbândă. Femeia a rămas două zile la mănăstire, rugându-se neîncetat la toate cele patru Icoane, cu gândul la cei doi copii pe care îi avea de crescut.

Într-o duminică, după Sfânta Liturghie, disperată mama a rămas în genunchi în fața uneia dintre icoane, chiar și după ce biserica se golise de lume. Privind în ochii Prea Sfintei Fecioare Maria, i s-a părut că ochii Maicii clipesc, după care a simțit o atingere ușoară pe spate, ca un curent de aer. S-a întors să vadă dacă mai era cineva lângă ea, dar a descoperit că rămăsese absolut singură în biserică.

Odată ajunsă acasă, femeia s-a internat la Spitalul Municipal din Suceava. Exa-menele medicale premergătoare operației i-au făcut pe medicii chirurgi să descopere uluiți că leziunile coloanei vertebrale dispăruseră în chip de-a dreptul miraculos.

Femeia ne-a povestit că doctorii care au venit în rezerva spitalului să-i comunice vestea incredibilei vindecări nu înțelegeau de ce pacienta lor plânge în hohote, închinându-se, în loc să râdă!

Citãm din cuvintele ei: "Am ajuns la această mănăstire și m-am așezat în genun-chi la prima icoană. Am plâns cu lacrimi amare, căci știam că nu am altă scăpare afară de Maica Domnului. Am stat la dezlegările de noapte și a doua zi, la Sfânta Liturghie, am venit din nou la icoană și mă rugam să facă ce o vrea cu mine, dar mai bine să mor decât să sufăr atâta durere. Deodată, am simțit ceva că mă apasă pe spate, am dat cu mâna crezând că este cineva, dar nu era nimeni. Era Maica Domnului. M-a ridicat din patul spitalului, m-a vindecat. De atunci, vin la 40 de zile de la Suceava să-i mulțumesc Maicii Domnului", a lăsat mărturie Doinița G., din Suceava, pe una din cărțile scăpate de incendiu de la Mănăstirea Hadâmbu.

De atunci, credincioasa din Suceava, ca și preotul de la Brașov, vin aproape în fiecare lună la Mănăstirea Schitul Hadâmbului pentru a da slavă Numelui lui Dumnezeu și pentru a mulțumi Prea Sfintei Fecioare Maria, care îi privește cu blândețe, iubire și milostivire, din rama Icoanelor făcătoare de minuni.

***

Aidoma lor, mii de credincioși vizitează în fiecare zi acest veritabil "Athos românesc" din inima bătrânei Moldove, cu speranța salvării sufletelor sau cu nădejdea unor vindecări pe care nu le mai pot aștepta de la doctori.

Toţi creştinii sunt impresionaţi de urmele vizibile pe care le-au lăsat lacrimile de mir pe uleiul pictat al icoanelor. Dar mai mult decât orice, pelerinii inspiră cu nesaț aerul binecuvântat din biserică, parfumat cu miresme uluitor de frumoase, ce adie de pe lumea cealaltă.

***

Un preot din Sibiu mi-a povestit că s-a rănit cu o sapă la piept, rana atingând și mamelonul. Doctorii i-au spus că nu e nici o problemă, dar apoi rana s-a cronicizat, iar o jumătate de an mai târziu a fost diagnosticat cu cancer. Uluit și înfricoșat, preotul nu a acceptat diagnosticul, ci a mers la Tg. Mureș și la Bucureşţi, peste tot primind aceeași sentință, ba mai mult spunându-i-se că boala s-a întins, având metastaze în organism. Se apropia de moarte. Înnebunit de durere, având doi copii mici, preotul nu a disperat. Auzise de la o credicioasă de icoana făcătoare de minuni de la Hadâmbu, care plânge cu mir și vindecă toată durerea și întristarea.

A plecat cu mașina la Hadâmbu, a mers toată noaptea, unde a căzut la picioarele Maicii Domnului, rugând-o să îi dea viață pentru a-și crește copiii. După o

jumătate de ceas de plâns și de rugăciune, a simțit o adiere de vânt răcoritor pe fața lui, ca o mireasmă de mir ceresc, și a înțeles că Maica Domnului îl ascultase.

S-a ridicat în picioare, a mulțumit Fecioarei îndurărilor și a plecat acasă. Aici a postit post negru, numai cu apă, timp de șapte zile, rugându-se mereu Maicii lui Hristos.

După cele șapte zile, a mers, cu inima strânsă, la spital pentru o nouă expertiză. Doctorul - care îl cunoştea - i-a zis: "Hai dom Părinte, te văd om serios, ce te mai controlezi atâta? Ți-am spus. Ai cancer și metastaze. Pregătește-te de moarte. Ce mai, ești om în toată firea!".

După radiografie, doctorul plictisit, s-a uitat așa într-o doară la filme. A încremenit. Gura i s-a încleștat. Arăta speriat filmul, iar preotul nu pricepea nimic. Într-un târziu a exclamat: "Minune a lui Dumnezeu! În loc de formațiunile canceroase, nu mai sunt decât niște cicatrici. Așa ceva n-am văzut în treizeci de ani de meserie!!!".

Preotul a izbucnit în plâns. Era atât de zdrobit de durere și de cutremur încât a căzut jos, acolo în spital și a rămas așa multă vreme. Apoi a simțit din nou adierea de lumină pe care o simțise la Hadâmbu. Așa i s-a confirmat lucrarea minunată a Maicii Domnului. S-a ridicat și a plecat acasă.

O putere nevăzută, o bucurie îi susură în suflet, un izvor de îndurări se deschi-sese în el. Simțea nevoia să strige pe străzi minunea întâmplată cu el, să salte de bucurie, să spună tuturor cum s-a născut din nou. Simțea nevoia să ajute și el pe alții, să dăruiască lumină și bucurie, ajutor celor în suferință. Dar știind că este neputincios, a jurat în fața icoanei Maicii Domnului că va purta cu el toată viața filmele care arătau clar că era năpădit de cancer și diagnosticul multiplu declarat indubitabil la Sibiu, la Tg. Mureș și la Bucureşţi, și filmele de după minune, cu cicatricile de pe trupul lui, ca niște urme de răni ale păcatului, tămăduite, miruite de mâinile Maicii lui Dumnezeu. Și oriunde se va afla a jurat că va povesti, ca un misionar, minunea cea mare pe care Maica Domnului a săvârșit-o cu el. Așa mi-a istorisit și mie. Și îmi spunea: "E atât de simplu să ceri cu toată inima! E atât de simplu să te vindeci! E atât de uşor să ceri de la mama ta, lap-tele cel sfânt al vindecării".

&&&

Oameni paralizați, bolnavi de cancer, sfâșiați de greutățile vieții sau care și-au pierdut sensul pe acest pământ, oameni cu păcate grele, cu neputință de purtat pe pământ, au căutat o ultimă alinare la icoanele făcătoare de minuni. Ajutați de cei dragi, au venit de la sute de kilometri să se roage la icoana Maicii Domnului de la Hadâmbu.

Dumnezeu, pentru credincioși, este mai viu ca niciodată, iar minunile se petrec într-o taină greu de înțeles pentru o minte care nu cunoaște tainele dumnezeiești. Mulți se îndoiesc, alții spun că e o întâmplare, alții caută explicații științifice lucrărilor lui Dumnezeu în creație. Dar credinciosul împovărat, ostenit de călătorie, bolnavul care simte mireasma de har, baba înlăcrimată la icoana făcătoare de minuni, aceștia știu mai mult decât toți, și nimeni și nimic nu îi poate clinti din determinarea lor de a ajunge, cu orice preț, la mănăstirea Maicii Domnului.

Vindecați de cancer

Văzute și nevăzute, minunile au schimbat viețile oamenilor.

***

În luna ianuarie a anului trecut, o ieșeancă a fost vindecată miraculos de cancer. Povestea femeii, așa cum a lăsat-o scrisă pe unul din caietele de la Hadâmbu, impresionează. "Acum zece luni am fost diagnosticată cu o boală necruțătoare: cancer. Spaima care a cuprins toată familia mea a fost crâncenă. Cu un băiețel de cinci luni acasă, singura putere de a trece de această încercare a fost de aici (Sfânta Mănăstire Hadâmbu), de la acest Sfânt Locaș unde, în fața icoanei făcătoare de minuni, am primit puterea de a trece peste toată suferința. Nu am cuvinte de a mulțumi în fiecare zi Maicii Domnului și bunului Dumnezeu pentru că sunt în viață și am trecut cu bine de groaznica operație. Mulțumim părintelui stareț Nicodim care mi-a fost alături mie și familiei mele și care nu a ezitat nici un moment să ne sprijine și să ne ajute cu sfintele rugăciuni. Oriunde m-aș duce, gândul meu și toată speranța mea este aici, căci acesta este locul care m-a vindecat", a scris, pe cartea ce se află la Mănăstirea Hadâmbu, Nicoleta D.

***

O altă femeie, tot diagnosticată cu cancer, și-a găsit vindecarea la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Hadâmbu. "Pot spune că am fost bolnavă de cancer, iar doctorii nu-mi dădeau șanse prea mari de trăit, nici de mers. Dar m-am rugat la Dumnezeu și la Maica Domnului care au făcut minuni cu mine.

Doctorul a spus că mă pot vindeca prin tămăduirea sufletului și atunci mi-am amintit de Mănăstirea Hadâmbu, de icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Am venit la mănăstire și m-am rugat. După aproape o lună de zile am început să merg. S-a întâmplat o minune dumnezeiască", a lăsat scris Luminița O. în anul 2005.

***

Maria M. Scrie: „Mulțumesc lui Dumnezeu și Maicii Domnului că m-a învre-dnicit să scap de durerea pe care am avut-o la mâna dreaptă“.

***

O altă credicioasă scrie tremurat pe același caiet voluminos: „Mă numesc Stana-che Viorica și povestesc următoarea minune săvârșită de Sfânta Icoană a Maicii Domnului făcătoare de minuni: În anul 1991 am avut un băiat bolnav și operat de stomac. După operație, doctorii ni l-au dat acasă, spunându-ne că nu mai avem ce face cu el. Să-l lăsăm să se stingă în pace. Am venit aici la Hadâmbu și m-am rugat cu lacrimi fierbinți și Maica Domnului mi l-a vindecat. Acesta tră-iește, e sănătos, și mai are încă un copil. Mulțumesc Maicii Domnului pentru ajutorul dat.

***

„Mă numesc Tarata Dorina Georgiana și împreună cu soțul meu în urmă cu un an am venit la mănăstire aduși de un prieten. Aici ne-am rugat Măicuței Domnului să ne dăruiască un copil. Noi aveam jumătate de an de când am încercat să avem un copil și nu reușisem. Medicii ne-au făcut tot felul de analize și ne-au spus că suntem sănătoși și totuși nu rămâneam însărcinată. Ne-am dorit atât de mult un prunc încât am venit aici și ne-am rugat. Tot aici am adus și lumânările de cununie de la nunta noastră și am pus pomelnic cu dorința de a avea un copil. Ne-am rugat la icoană amândoi cu lacrimi, și culmea, când am aflat că sunt însărcinată, era data când venisem la mănăstire. Așa, cu mila Maicii Domnului s-a născut minunea noastră, Daria Elena și suntem cei mai fericiți oameni de pe pământ (10 05 2009).

***

Mă numesc Filote Mitică și sunt din Pașcani. În anul 2002 am fost diagnosticat cu tumoră (cancer) abdominală după care am făcut citostatice și radioterapie. Am auzit de Mănăstirea Hadâmbu și imediat am venit să mă rog la icoana Maicii Domnului. Prima dată am fost în Duminica a IV a după Paști, a slăbănogului. În al doilea an, stând la slujbă, mi-am dat seama că am venit în aceeași duminică a

anului. De atunci vin în fiecare an, în aceeaşi Duminică, m-am făcut bine şi mulțumesc Maicii mele pentru ajutor.

***

27.06.2009. Mă numesc Iancu Dana din Paşcani. Am fost operată de fibrom uterin în anul 2006. După trei ani în 2009 am fost din nou diagnosticată cu fibromatoză. Un prieten de familie ne-a povestit de cazul lor care a găsit vindecare prin minunile Maicii Domnului de la Hadâmbu. Am venit și eu înainte de operație în Duminica slăbănogului. Când m-am dus la a doua operație, nu mi-au mai găsit aceeași boală, ci una mult mai ușoară. Numai Maica Domnului și Puterile cerești mi-au ajutat și am trecut cu bine și mi-am revenit după operație foarte foarte ușor. Doamne ajută la toată lumea și pe mine păcătoasa!“

***

În ziua de 12 07 2009 este scris: „Mă numesc Rotariu Zanica și sunt din Iași. Țin să mărturisesc în fața Măicuței Domnului că în 24 sept. 2008 am fost diagnosticată cu cancer de colon și metastaze la ficat. Tumoră pe colon era de 55 mm iar metastazele erau cuprinse între 5 și 63 mm. Acestea s-au micșorat vizibil, iar unele au dispărut și știu că Măicuța Domnului a făcut minuni în cazul meu. Domnul ne arată din când în când că El există și că ne iubește și nu mă îndoiesc de acest lucru“.

&&&

Despre minunile petrecute la Mănăstirea Hadâmbu s-ar putea scrie foarte multe, la acest locaș se păstrează două caiete mari, celelalte arzând la incendiul din 2003. "În august 2004, aparent spontan, am făcut icter. Investigată la Craiova, am fost trimisă la Bucureşti unde s-a stabilit că aveam o tumoră care trebuia operată. După operație, ajunsă acasă, stăteam toată ziua în pat, nu puteam mânca. (...) Privind la televizor, am văzut un reportaj despre mănăstirea Hadâmbu. Când soțul meu s-a întors acasă de la serviciu, i-am povestit și fără a sta pe gânduri a spus că trebuie să mergem, deși sunt 600 de kilometri de la Drăgășani până aici și nu se știa de voi rezista drumului. A doua zi după slujbă mi-a revenit pofta de mâncare și vitalitatea. Rugăciunile la cele patru icoane făcătoare de minuni au avut un rezultat evident", a lăsat scris Maria D., din Vâlcea, în urmă cu trei ani.

***

N. Elena Roxana, o copilă credincioasă scria într-una din cărțile mănăstirii: “Afirm că acesta este cu siguranță cel mai frumos loc de pe pământ“, frumu-sețea lui

venind de la harul luminos care se revarsă peste locuri și peste oameni, izvorând din altarul sfânt al Hadâmbului.

***

De asemenea, o studentă numită A. Greta, în anul I la Facultatea de Litere scrie în Cartea de onoare a Mănăstirii în 24 08 2006: “Sunt studentă la spaniolă-germană. Vreau să vă scriu că în urmă cu zece ani - 1996 - am chelit de 13 ori. Am făcut tratament la Vaslui, Iași și București și nu m-am vindecat. Vara purtam o șepcuță, iar iarna o căciuliță pentru ca nimeni să nu-și dea seama de boala pe care o suferearn. O treime din cap era fără pic de păr. Întreaga familie a trăit această suferință ani de zile, făcând drumuri de la Iași la București, fără nici un rezultat.

Auzind de Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni de la Mănăstirea Hadâmbu, am venit aici cu speranța că mă voi vindeca. Mama mea l-a rugat pe părintele stareț să se roage pentru mine, iar părintele m-a miruit de mai multe ori și a făcut o slujbă specială pentru mine, în care mi-a pomenit numele. Măicuța Domnului a făcut o minune mare și m-a vindecat. Îi mulțumesc din suflet că m-a ajutat. Părintele stareț m-a ajutat foarte mult. Cât de mult vaorează într-adevăr pentru omul de lângă noi care suferă, care plânge, care este îndurerat, să îi spui câteva cuvinte. Îți mulțimesc Sfântă Fecioară pentru tot ce ai făcut pentru mine, și vă mulțumesc și sfinției voastre, Părinte stareț“.
Mănăstirile, învăluite de aura credinței, se arată celor în nevoie dar nu numai, ca oaze de lumină tămăduitoare.

Mănăstirile Moldovei, aceste ținuturi ale tăcerii și ale Cuvântului divin, emană o bogăție spirituală pe care și orbilor le este ușor să o descopere. Drumurile către mănăstiri formează pelerinaje cunoscute doar celor porniți în căutarea luminii și vindecării divine și sunt mereu bătătorite de oameni care duc poveri groaznice.

Pelerinajele la mănăstirile Moldovei sau din ținutul Iașilor se prezintă asemenea unei alte lumi, care, izvorâtă din durere, curge spre vindecare. În toate acestea este un mister greu de străbătut cu rațiunea. Dumnezeu, pentru credincioși, este mai viu ca niciodată, iar minunile se petrec într-o taină greu de înțeles pentru o minte care nu cunoaște din suflul divin.

La Mănăstirea Hadâmbu, din comuna Mironeasa, s-a creat de ani buni un veritabil pelerinaj la icoana făcătoare de minuni ce o reprezintă pe Maica Domnului cu Pruncul Iisus ținut în brațe.

"Despre minunile care s-au întâmplat aici ar fi mai potrivit să vedeți ce spun oamenii. Misiunea noastră, a călugărilor este să ne rugăm pentru fiecare om. Dumnezeu vindecă, tămăduiește. Depinde foarte mult de credința omului. Dacă te duci în orice mănăstire, la orice icoană și ai credință, vei fi vindecat", a spus părintele Iorest de la Mănăstirea Hadâmbu.

Dar și alte mănăstiri din ținutul Iașilor sunt repere pentru credincioși, mănăs-tirile Dobrovăț, Cetățuia, Lacuri, Golia, Bucium, Bârnova ori Schitul Lupărie din Cotnari sau Schitul Băiceni din Cucuteni.

Preot Ioan Valentin Istrati

Sursa:
https://hadambu.mmb.ro/minunile-maicii-domnului-de-la-manastirea-hadambu

Protaton - cea mai veche biserică din Muntele Athos (galerie foto)

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Pr. Silviu Cluci - Chilia „Axion Estin”

Chilia athonită „Axion Estin”, care aparţine de Mănăstirea Pantocrator, este situată în zona Kapsalei aproape de Kareia.

Întemeiată undeva pe la anul 930, chilia a fost locuită de monahi de diferite naționalități: greci, ruși, bulgari și români. Aşezământul se află în valea Adin („a se cânta așa”), numită aşa în urma minunii Arhanghelului Gavriil, care a cântat în paraclisul chiliei pentru întâia dată cântarea Axion Estin („Cuvine-se cu adevărat”) în faţa icoanei Maicii Domnului. Minunea a avut loc în 982 și de atunci imnul este cântat în toate bisericile ortodoxe din întreaga lume.

Icoana, numită Axion Estin, care se află în biserica acestei Chilii, unde a avut loc minunea, a fost adusă de către Părinții Sfântului Munte în Biserica Protaton. Este considerată a fi prima icoană a Maicii Domnului care ocroteşte Sfântul Munte Athos.

Din păcate, din anul 1940 chilia a rămas fără vieţuitori ca urmare a scăderii numărului de monahi. Prin urmare, clădirea, în ciuda importanței sale, a fost abandonată treptat. Purtarea de grijă a comunității Mănăstirii Pantokrator, de care

aparţine chilia, a rânduit doi călugări și doi novici pentru a începe dificila restaurare a chiliei.

Kareia - capitala plină de istorie a Muntelui Athos (galerie foto)

Kareia (Karyes) - capitala Sfântului Munte Athos

În Kareia se află clădirea Sfintei Chinotite - organismul central de conducere al Sfântului Munte, alcătuit din 20 de monahi, câte un reprezentant de la fiecare mănăstire. Aceşti monahi sunt aleşi anual, între 1 şi 10 ianuarie, fiecare mănăstire alegându-şi propriul său reprezentant.

Pe lângă Chinotită, la Kareia există şi un guvernator civil, numit de către Ministerul elen al Afacerilor Externe. Acesta veghează ca să nu existe nici o încălcare a Cartei Constituţionale a Sfântului Munte şi să fie păstrate ordinea şi siguranţa publică. Tot în Kareia se află şi birourile tuturor administratorilor civili, al Poliţiei, al Poştei, al Spitalului.

În ceea ce priveşte problemele ecleziastice şi duhovniceşti, Sfântul Munte se află sub directa jurisdicţie a Patriarhiei Ecumenice. Monahii din Kareia au viaţă idioritmică, asemeni celor din schituri.

Vizavi de clădirea Sfintei Comunităţi se află cea mai importantă biserică din Sfântul Munte: Protaton (965), în formă „bazilică”, unică în Sfântul Munte.

Ctitorită de împăratul Constantin cel mare, biserica Protaton este închinată Adormirii Maicii Domnului. Pictura în frescă a fost realizată la începutul secolului al XIV-lea, de către marele zugrav Manuel Panselinos.

În altarul acestei biserici este păstrată icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului numită Axion Estin. Anual se face litanie cu aceasta icoană în Lunea luminată în Kareia, iar pe 24 octombrie - la Tesalonic.

În vechime, Protatonului i-au fost închinate Mănăstirile Cotroceni din Bucureşti şi Sfinţii Trei ierarhi din Iaşi.

În Turnul de la Protaton se află şi o bibliotecă veche şi foarte bogată. În timpul primului război mondial (1914-1918), englezii au silit pe călugări să le arate documentele din bibliotecă, pe care le-au fotografiat şi apoi le-au înapoiat. Aici se găseşte şi primul tipic al Sfântului Munte. Are şi 42 de manuscrise greceşti pe pergament din secolele XII-XIV.

Nu lipsesc din Kareia nici micile magazinaşe, încărcate cu icoane, sculpturi şi alte obiecte de cult, frumos realizate de călugări sau meşteşugari athoniţi. Sub stăpânirea otomană, aşezarea a cunoscut o oarecare dezvoltare economică, locul devenind cu precădere unul axat pe vânzări.

Secolul al XIX-lea va fi numit drept „perioada de aur” a locului, mulţime de magazinaşe şi buticuri fiind deschise de călugări şi mireni. Datorită acestor clădiri, Kareia era denumită într-o perioadă drept „Paris-ul din Halkidiki”.

Fiecare mănăstire athonită are câte un conac în Kareia, unde locuiesc reprezentanţii din Chinotită. Pe lângă acestea, mai există şi peste treizeci de chilii. Cele mai cunoscute sunt Burazeri şi Tipikario.

În apropiere de Kareia se află Mănăstirea Cultlumuş şi Schitul Sfântul Andrei, cu Athoniada.

Din Kareia pornesc cărări către multe dintre mănăstirile athonite.

ΚΑΡΥΕΣ
Θ. Τσιφόπουλος
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Icoana Maicii Domnului “Áxion Estín” de la Protáton - la Tesalonic

Icoana Maicii Domnului “Áxion Estín” din Biserica Protáton din Karyés se va găsi până la sfârşitul lunii octombrie în Biserica Sfântului mare mucenic Dimitrie din Tesalonic. Sâmbătă, 13 octombrie, icoana plecat din Sfântul Munte la bordul canonierei Armatolós, aparţinând marinei militare, şi a fost primită la Tesalonic cu onorurile cuvenite unui şef de stat.

Plecarea din Sfântul Munte

Sosirea la Tesalonic

În procesiune pe străzile Tesalonicului

În procesiune pe străzile Tesalonicului

Numeroase oficialităţi au participat la primirea icoanei în Biserica Sfântului Dimitrie

Prefectul Traciei şi Macedoniei, Theodoros Karaoglou, primarul Tesalonicului, Iannis Boutaris, generalul Mihail Kostarakos, miniştri şi parlamentari au venit alături de arhiepiscopul Atenei, Ieronim, de mitropolitul Tesalonicului, Ánthimos, şi de o mare mulţime de credincioşi, pe cheiul de lângă Turnul Alb, pentru a întâmpina icoana Maicii Domnului.

Icoana a venit din Sfântul Munte însoţită de reprezentanţii Sfintei Chinotite, în frunte cu Protosul Sfântului Munte, Gheronda Máximos Iviritul.

Procesiunea care a urmat s-a încheiat în partea de sus a oraşului, la Biserica Sfântului mare mucenic Dimitrie, acolo unde icoana "Áxion Estín" va rămâne până la sfârşitul lunii octombrie.

Icoana aşezată la închinare în Basilica Sfântului Dimitrie

Duminică dimineaţa, la Sfânta Liturghie au participat arhiepiscopul Ieronim al Atenei, mitropoliţii Ánthimos al Tesalonicului, Apóstolos al Miletului, Theóklitos al Florinei, Theólogos al Serresului, Makarios de Sydirókastro, Varnavas al Neapolisului, Pavlos al Dramei, Ioannis de Langada şi episcopii Panteleímonos de Theoúpolis şi Dimítrios de Therma.

ΦΩΤΟ: ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΙΒΑΝΙΔΗΣ

ΦΩΤΟ: ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΙΒΑΝΙΔΗΣ

Icoana Maicii Domnului "Áxion Estín" este scoasă rareori din Sfântul Munte, doar în împrejurări deosebite. Până acum, a mai ieşit în 1963, 1985, 1987 şi 1999, acum fiind a doua oară când ajunge la Tesalonic.

Sursa: http://www.pemptousia.ro/2012/10/icoana-maicii-domnului-axion-estin-de-la-protaton-la-tesalonic/

Info despre icoana Axion Estin de pe net în alte limbi străine

https://sfantulantoniecelmare.wordpress.com/2016/11/01/audio-slujba-paraclisului-la-icoana-maicii-domnului-axion-estin/

https://sfantulmunteathos.wordpress.com/category/icoane-si-odoare-facatoare-de-minuni/axion-estin/

http://roncea.ro/tag/icoana-maicii-domnului-axion-estin/

Icoane

Icoana din catedrala Sfântul ui Dimitrie din Tesalonic

Icoană din Biserica Sfântului Ioan Rusul, Evia-Grecia

Icoana din catedrala Sfântului Dimitrie din Tesalonic

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului "Axioniţa" se găseşte în Paraclisul "Sfinţii Părinţi Ioachim şi Ana", Mănăstirea Sihăstria

“Cuvine-se cu adevărat să te fericim. Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru”.

“Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim”.